

د افغانستان اقتصادي حالت ته يوه کتنه

عبدالغني اميري

Ketabton.com

د افغانستان اقتصادي حالت ته يوه کتنه

(وروستی دوي لسیزې)

ليکوال

عبدالحق امیری

ژباړن

صلاح الدين

۱۳۷۸

د کتاب پيژندنه:

* د کتاب نوم : د افغانستان اقتصادي حالت ته يوه کتنه

* ليکوال : عبدالحق اميري

* ژباړن : صلاح الدين

* کمپوزر : محمد وسيم عزيز

* د چاپ کال : ۱۳۷۸ / ۱۹۹۹ م

* د چاپ ځای : پيښور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اریک له دوو کلونو راهیسې د افغانستان بهلابیلو ولایاتو ته د گرځنده کتابتونونو د لېږلو پروګرام جوړ کړی دی؛ گرځنده کتابتونونه د اوسپنیزو صندوقونو په بڼه جوړ شوي، د هېواد په یوه برخه کېنې په یوه ځانګړي ځای کېنې اېښودل کېږي د سیمې خلک راځي کتابونه په امانته توګه اخلي، لولي یې خپلې او خوا نالوستو کسانو ته یې اوري، بیا یې بېرته راوړي او په بدل کېنې بل کتاب اخلي او په دې ترتیب په سیمه کېنې د کتابتون ټول کتابونه لوستل کېږي او بیا دا گرځنده کتابتون پورې بلې سیمې ته وړل کېږي.

موږ هڅه کړې ده چې کتابتون ته داسې کتابونه راغونډ کړو چې له یوې خوا یې ژبه ساده او اسانه او بلې خوا د خلکو د استفادې او اړتیا وړ خبرې او مطالب ولري او له دوی سره په روان ژوند کېنې عملي مرسته وکړي، لکه د کرنې، لاسي کارونو، چرګانو روزنې او نورو چارو کېنې.

موږ په دې ترڅ کېنې دا سروې هم کوو چې خلک نورو کومو آثارو او کوم ډول موادو ته اړه لري، چې په دې لړ کېنې مو د دوی ګټې غوښتنې او د اړتیا وړ مواد لست کړل خو متأسفانه په دې برخه کېنې مو کتابونه ونه موندل

چې ددوی په گرځنده کتابتونونو کېنې يې ځای پر ځای کړو.

ددې تشې د ډکولو له پاره مویو کال وړاندې «یونوچا» ته وړاندیز وکړ چې مالی مرسته وکړي او موږ ددې گرځنده کتابتونونو له پاره په خپله یو شمېر د اړتیا وړ کتابونه چاپ کړو او د خلکو غوښتنو ته په خپل لاس د عمل جامه ورواغونډو؛ هغوی زموږ وړاندیز ومانه او یو موټی پیسې يې راکړې. موږ ددې له پاره چې کار سیستماتیک او ښه گټور شي دې کار ته موږ تهیې یوه ډله وټاکله چې هم زموږ د ادارې غړی پکښې دي او هم د هېواد یو شمېر مجرب اوله دې کار سره علاقمند لیکوال او مؤلفین چې په گډه به کار کوي، د اړتیا وړ کتابونه به یا په خپله او یا د هغو لیکوالو په وسیله چې په ټاکلې موضوع کېنې تخصص او مهارت لري، تهیه کوي او د کتابونو د پلا تگډارې، تهیې، چاپ او وېش ته د چمتو کېدلو ټول پړاوونه به يې په گډه پر مخ بهايي. دا ډله د افغانانو له خوا خورې میرمن نانسي هج دوېرې، حبیب الله رفیع، سر محقق زلمی هیواد مل، حسین فخری، محمد فهیم رحیمیار او محمد رفیع څخه جوړه ده.

موږ د هېواد په کلیو، بانډو او ښارونو کېنې د گرځنده کتابتون له ټولو گرانو لوستونکو څخه هیله کوو چې خپلې اړتیاوې، غوښتنې او پوښتنې راولیږي او د هېواد له ټولو پوهانو او عالمانو څخه هیله لرو چې په دې لاره کېنې را سره مرستې شي چې په دې برخه کېنې له ښه نه ښه کتابونه وړاندې کړای شو!

په درنښت

«د اړیک گرځنده کتابتونونو اداره»

فهرست

مخ	عنوان
۱	پيلامه.....
۴	سريزه.....
۷	د افغانستان جغرافيايي او اقليمي وضعيت.....
۹	مهاجرت او پيښايه کيدنې.....
۱۱	کرڼه او مالدارۍ.....
۱۵	څنگلونه او څرخايونه.....
۱۷	طبيعي سرچينې او انرژي.....
۱۹	صنایع او لاسي کارونه.....
۲۲	د کار بازار.....
۲۴	کورنۍ او بهرنۍ سوداگري.....
۲۷	مالي سياست او دولتي مصارف.....
۲۹	د بانکدارۍ سيستم.....
۳۱	پيسې او بې جلبه تورم.....
۳۴	ترانسپورت او ملکي هوانوردۍ.....
۳۷	مواصلات او اطلاعات.....
۳۸	کور جوړول.....
۴۰	بيوزلي او سيمه ييزې ناندو لي.....
۴۴	د خوراکي موادو شته والی.....
۴۶	د بين المللي ټولنوبشري او پراختيايي مرستې.....
۴۸	روغتيا.....
۵۰	ښوونه او ورزونه.....
۵۲	د استفادې وړ منابع.....

پیلامه

اقتصاد په لگښت کې د انډول مانا لري. اقتصاد هغې پوهنې ته ویل کیږي چې بشري کړه وړه د موخو (هدفونو) او کمینابو وسایلو ترمنځ - چې ډول ډول گټې ترې اخیستل کیږي - د اړیکې په څیر څیړي. دا تعریف که څه هم بشپړ نه دی او اقتصاد پوهان د دې پوهنې لپاره ډول ډول تعریفونه لري چې په دې رساله کې یې له راوړو ډډه شوې. اقتصادي اړیکو د بشر له پیداېښت نه تر دې دمه د انساني ټولنې سره ملګرتیا لرلې ده. که تاریخ ته وګورو د ډیرو پراختیا غوښتنو، خونړیو جګړو، لښکر کشیو، او زور چلولو رېښې اقتصادي عوامل وو. د تولید زمینو ته لیوالتیا، کار لټول، لادیره گټه کول، د اړتیا وړ څیزونو پلورل او رانیول، د نرخ څارل، د ژوند د سطحې پراختیا او نور، هغه

عوامل دي چې انسانان او حکومتونه لاډیر هڅوته ليواله کوي. د اقتصاد پوهه د انسان لومړنیو اړتیاوو، لکه اوبه، خوراک، پوښاک او نورو په لټولو او برابرولو ټینګار کوي. تجربه رابښيي چې که د انسان دغه بنسټیزې اړتیاوې پوره شي نورې غوښتنې لکه امنیت او د مال او سرساتل را برسیره کیږي او چې دغه بشري غوښتنې هم ترسره شي نورې غوښتنې، لکه د لاډیر مالونو تر لاسه کول، حشمت او جلال، مینه او محبت او نور راپورته کیږي. انسان تل غوښتنه لري تر هغه څه چې یې لري لاډیر وگټي.

په پرمختللي نړۍ کې د کور، موټر، تلویزیون، یخچال درلودل په لومړنیو اړتیاوو کې شمیرل کیږي. خو په وروسته پاته هیوادو کې ډیر لږ وگړي پر دغو اسانتیاوو لاس بری دي. څومره چې مدنیت پرمخ درومي، ورسره د خلکو غوښتنې هم تل مخ په زیاتیدو وي. په همدې اساس د خلکو د ژوند د آسانتیا لپاره نوې تکنالوژي ورځ په ورځ وړاندې کیږي. نن د زرگونو وگړو ځای کمپیوټر نیولی دی او د زرهاوو نورو لپاره یې د کار او گټې زمینه برابره کړې ده.

له بده مرغه انساني نړۍ د بیهودتیا او ډول ډول نابرابر یونه ډکه ده. که د زمکې په یوه گوټ کې انسان له مادي نعمتونو څخه خوند اخلي په بل گوټ کې د یوې مړې ډوډۍ په هیله زرگونه انسانان خپل ژوند له لاسه ورکوي. د افغانستان په جگړه ځپلي هیواد کې لاهم خلک دوچې ډوډۍ په تکل کې دي. د عصري ژوند له نعمتونو او نوې تکنالوژۍ څخه بې برخې دي. دا هیواد چې لاپخوا په وروسته پاتې هیوادو کې

شميرل كیده د جگړې كلونو په ترڅ كې كندواله شوی دی. له یوې خوا د گټې زمينې محدودې شوې او له بلې خوا د زیرمو لږوالی او د پانگه اچونې نه تشويق د اقتصادي پرمختگ مخنيوی کړی دی. ډیر ملی پانگه وال له هیواده تللی، کارخانی ویجاړې شوې، مالونه یې لوټ شوي او د مالیې ټولولو سیستم او په پرمختیایي هڅو کې د دولت د بودجې ویش تسننس شوی دی.

دارساله چې په ډیره ساده او عام فهمه ژبه برابرې شوې د هیواد اقتصادي حالت په کلی ډول نه څیړی ځکه چې دا ډول کار لا ډیرو څیړنو ته اړتیا لري. اصلی هدف دادی چې ځوان نسل د هیواد د اقتصادي سرچینو او مبادیو په هکله پرخه وپوهیږي او پرخپل ټولنیز او شخصي ژوندانه ددې کور گلهې جگړې تاثیر تر څیړنې لاندې ونیسي.

وما علینا الالبلاغ

عبدالحق امیری

اسلام آباد

سریزه

د افغانستان وروسته پاتې هیواد د دوولسیزو ویجاړوونکو جگړو په ترڅ کې د سیاسي، نظامي او اقتصادي بدلونونو شاهد و چې دا گرده بدلونونه د دغه هیواد د ټولو اقتصادي او اجتماعي بنسټونو د ویجاړیدو سبب شوي دي. دغه اوږده جگړه له وړانیو او لوټ برسيره د زیاتیدونکو بدمرغيو او تکلیفونو لکه ډله ییزې وژنې، بیخایه کیدنې، د خلکو د مالونو د لوټ او تالان سبب گرځیدلي دي. د هیواد ټول اقتصادي بنسټونه، لکه کانونه، سپکې او درنې صنایع، دولتي ادارې، داستوگنۍ کورونه، د ټولیزو اړیکو سیستم، د ښوونې او صحتي نظام او نور د دغې کورگړې جگړې له امله تباه شوي دي. د ثور د اوومې له کودتاچې د افغانستان د خلکو د بدمرغيو پیل گڼل کیږي، تردې پخوا هم افغانستان د وروسته پاتو هیوادو په کتار کې ځای درلود او د سړي سرمنځنۍ عاید یې ۱۳۰ امریکایي ډالره اټکل کیده.

(مینځنۍ عاید = د یوه ټولگي مجموعی عاید چې د ټولگي دوگړو پر تعداد وویشل شي.) په مختلفو هیوادو کې د خلکو د ژوند د سطحې د

پرتله کولو لپاره معمولاً د سړي سر عاید چې د عاید د ویشلو د ډول
بنکارندوی دی کار اخیستل کیږي. د یادولو وړ ده چې د حسابولو دغه
معیار هم څه نیمگړتیاوې لري چې تر ټولو مهم یې د هیواد دوگړو
تر مینځ د عاید مساویانه ویش دی.

په ۱۹۷۹م کال کې د هروگړي داخلي ناخالص تولیدات ۱۴۳ او د هر
وگړي ملی ناخالص تولیدات ۱۷۰ ډالره اټکل شوي وو. داخلي
ناخالص تولیدات د تولید شوو څیزونو او خدمتونو د بازار په بیه له
ارزونی وروسته یو پریل باندې د هغو دارزښت له زیاتولو لاس ته
راځي. ملی ناخالص تولیدات له داخلي ناخالصو تولیداتو سره د هیواد
دوگړو په بهر کې د پانگې اچونې له زیاتولو او د داخلي بازار د عاید له
کسر څخه لاس ته راځي.

پخوا اقتصادي عمده فعالیتونه د حکومت له خوا څارل کیدل، یوازې د
کرنی سکتور او یوه اندازه هم تجارت د خصوصی سکتور په واک کې
و. دې وضعیت د جگړې په کلونو کې بدلون وموند. د کوچنیو پانگه
والو د هڅونې په خاطر د افغانستان دولت په ۱۹۸۷م کال کې
مشورتي شوري جوړه کړه، که وکولی شی خصوصی سکتور ته پراختیا
ورکړي. د جگړې په ترڅ کې د مرکزي دولت پدل ورو ورو را ولید او
سیمه ییزو سیاسي او نظامي ځواکونو د هیواد په مختلفو برخو کې د
خپلې خوښې او یوڅه خود مختارې ادارې جوړې کړې. دې کار سره له
دې چې انارشیزم او بی بندوباري رامینځته کړه د خصوصی سکتور د
هڅونې او پراختیا سبب هم گرځید.

د ملگرو ملتود پراختیایي پروگرامونو (UNDP) دفتر د اټکل له مخی په ۱۹۸۹م کال کې د هیواد د داخلي تولیداتو په سلو کې ۸۱.۶ له خصوصي سکتور څخه برابریدل چې د هغو په سلو کې ۹۹ یې د کرنې سکتور له محصولاتو لاس ته راتلل. د ۱۹۹۲م کال په خپل مینځی نسبتو کې د هیواد ډیر صنعتی موسسات ویجاړ، مالونه او ماشین آلات یې تالا شول.

د تاسیساتو لږ شمیر چې په ځینو ښارونو کې د جگړې له گواښ څخه خوندي پاتې دي لا فعالیت لري.

په کلیو او بانډو په تیره د هیواد په شمالي برخو کې د کورنیو له اقتصاد سره حرفه یي تولیدات مرسته کوي. غالی او تغراو بدل، خامک گندل او نور رواجی لاسی صنایع اکثرأ د ښځو په لاس سرته رسیږي او د نارینه وو په واسطه بازار ته وړاندې کیږي.

په اوسنی روان حال کې د هیواد اقتصاد د بهرنیو هیوادو د سمدستی بشري مرستو، له د ښمنو ډلو سره د هغوی د بهرنیو ساتونکیو له دوه اړخیزو مرستو، د مخدره موادو د تولید، د کوکنارو کر او بهرنی تجارت په ذریعه ساتل کیږي. کرنه او مالداري د هیواد د اقتصاد عمده عناصرو په څیر خپل اهمیت ساتلی دی.

د افغانستان جغرافيايي او اقليمي وضعیت

افغانستان په وچه کې چاپېریو هیواد دی چې په منځنۍ آسیا کې ځای لري. د افغانستان ګاونډیان د ایران اسلامی جمهوري لويديزه خوا، ترکمنستان، ازبکستان او تاجکستان په شمال کې، د چین ولسي جمهوریت په شمال ختیځ او پاکستان یې په سهیل او سهیل ختیځ کې دي. سره هواد کرنی وړ زمکو لږوالی، د کرنې وسایلو دودیز توب او د اوبه خور نیمګړی سیستم، د کرنې له پرمختللیو لارو چارو سره د بزګرانو نابلد تیا د متخصصینو او کرنیز نویو آلاتو لږوالی او د کرنې چارو ته د مسوولو مقاماتو نه پاملرنه له هغو عواملو نه دي چې په خپل وار د هیواد د اقتصادي وروسته پاتې والی سبب شوي دي. د هیواد آب و هوا په مختلفو برخو کې توپیر سره لري. په سهیل او سهیل لويديځ ولایتونو کې هوا نسبتاً وچه ده. د هیواد په ډیرو برخو کې د هوا وضعیت د للمی کرکيلي لپاره چندان وړتیا نه لري. د ملګرو ملتود کرنی او خوراک دفتر (FAO) د ۱۹۹۷ م کال له گزارش سره سم د بدخشان په ولایت او مرکزی غرونو، مشرقی او جنوبی کې کافی باران اوري. په ډې سیمو کې کنگل کیدل محدودو کوونکی عامل دی. ختیز او جنوبی ولایتونو کې لږ باران اوري خو په ډې سیمو کې د کرنې فصل

په کافي اندازه اوږد او آبي زمکې اکثراً دوه فصله دي.
په للمی زمکو کې د کافي باران نشتوالی هغه هم په مناسب وخت کې د کرنيزو توليداتو د کمښت سبب گرځي.

د (FAO) د ۱۹۹۷ کال له گزارش سره سم د هیواد د اوبو د سرچینې نژدې ۸۰ په سلو کې د هندوکش له غرونو دي. د هیواد آبي زمکې ۳.۵ میلیونه هکتاره اټکل شوې چې د هیواد د پراخوالی په سلو کې ۵.۵ جوړوي. له دې ټولګي په سلو کې ۱۴ دو فصله، ۲۲ یو فصله او ۲.۵ بڼونه دي. او په سلو کې ۲۲ نورې هغه زمکې دي چې په وار سره کرلې کېږي. للمی زمکې ۴.۸ میلیونه هکتاره اټکل شوي دي چې د هیواد ټولې خاورې په سلو کې ۸ جوړوي. د هیواد د خاورې په سلو کې ۷۰ له لوړو او څرخایونو جوړه ده او ۲،۹ یې په ځنګلونو پوښلی ده.

طبیعی آفتونه، لکه نيزونه، شدیدې زلزلې، د زمکې ښویدنې او نور په خپل شویو سیمو کې د رپروونکو اقتصادي ستونزو سبب گرځي. په کال ۱۹۹۱ کې د ریکتر په کچ ۶،۵ درجې یوې شدیدې زلزلې د هیواد په شمال کې په دولتي او شخصي املاکو کې ډیرې ویجاړتیاوې راوستې او ډیر خلک او مواشي پکې سټ شول. په همدغه وخت کې ویجاړوونکي نيزونه په جنوب لویدیزو ولایتونو کې زښت ډیر وړانې پېښې کړې. په کال ۱۹۹۳ م کې د ریکتر په کچ ۴ درجې زلزلې هم په شمال کې د ډیرو وړانیو سبب شوې.

د ۱۹۹۸ کال په ژمی او پسرلي د تخار او بدخشان په ولایتونو کې د دوو مدهشو زلزلو شاهدان وو چې د ریکتر په کچ ۶،۱ او ۶،۶ درجې

وې چې در ستاق، چاه آب او شهر بزرگ په ولسوالیو کې یې په لسگونو کلي په کنډوالو بدل کړل. د دغو زلزلو په اثر له ۴۰۰۰ کسانو نه زیات مړه او سلگونه نور یې خپل کورونه او شته (که څه هم نیشټوکی وو) له لاسه ورکړل. د پروسر کال ژمی (فبروري ۱۹۹۹) زلزلې د وردگو او لوگر ولایتونو کې نژدې ۱۶۰۰۰ کورنۍ وځپلې. که څه هم د مرستې رسولو موسسې، لکه ملگری ملتونه، نړیوال سره صلیب او نور غیر حکومتی مؤسساتو په چټکۍ له ځپل شویو خلکو سره د مرستې له پاره و د انگل او لومړنۍ اړتیاوې، لکه خوراک، کمپلې او خیمې یې پر خلکو وويشلې، سره له هغو له طبیعي آفتونو نه زیږنده و یجاړ تیاوود هغو سیمو خلکو له کړاوه ډک ژوند یې لا پسې ستونزمن کړی دی.

مهاجرت او بیخایه کیدنې:

له غیر رسمی اټکلونو سره سم تر ۱۹۹۶م کال پورې د هیواد دوگړو شمیر ۲۱ میلیونه تنه اټکل شوې چې په دې رقم کې ښایي له هیواده بهر مهاجرین نه وي راغلي او دا ټول ارقام اټکلیز دي. کومه سر شمیرنه چې د شاهي او محمد داؤد خان د جمهوري حکومتونو په وخت کې په نظر کې وچې وشي سرته ونه رسیده او د حفیظ الله امین د اټکلیزې سر شمیرنې پایلې دومره بې بنسټه او مسخره وې چې په خاطرو کې هم نه دي پاتې.

په افغانستان باندې د سرو لښکرو د تیري په اثر د پنځو میلیونو تنو زیات افغانان پاکستان او ایران ته مهاجر شول. د روسی ځواکونو له وتلو وروسته له دښمنیو ډکو جگړو په اوږدو د مهاجرت خوځښت په

يوڅه لږ کچ سره گاونډيو هيوادو ته دوام وموند. په ۱۹۹۲م کال د مجاهدينو په واکمن کيدو سره په دې هيله چې جگړې پای ته رسيزي له يونيم ميليونه زيات مهاجر په بېره له پاکستان او ايران نه هيواد ته ستانه شول. تنظيمي جگړې د رزگونو انسانانو د بيخايه کيدنې سبب شوې چې د جگړې له اوره يې تيښته کوله. په ۱۹۹۴م کال په کابل کې د جنرال دوستم ځواکونو په گډون او د حزب وحدت په پلوي د اسلامي گوند جگړه له جمعيت سره چې د استاد سياف د ځواکونو پلوی يې له ځانه سره لرله د کابل ښار د پنځو سوو زرو بيوزلو وگړو د بيخايه کيدنې سبب شوې چې د جلال آباد ښار د شاوخوا سوزنده بيدياوو کې ترخيمو لاندې تر ۱۹۹۷م کال پورې د نړيوالو سازمانونو په مرستو ژوند کاوه.

لاهم زرگونه انسانان د هيواد په مختلفو سيمو کې د جگړو له امله له بدې ورځې له خپلو کورونو وتي او په ډاډمنو ځايونو کې موقتي ژوند تيروي. همدا و چې په حقيقت کې د هيواد توليداتو او په تيره د کرنې او مالدارۍ په سکتور کې د پرله پسې کمښت سبب گرځيدلې دي. جگړې د خلکو د ژوند څرنگوالي ته بدلون ورکړی او د جنايي پېښو وژلو، جرمونو او معيوبيتونو د پراخېدو سبب گرځيدلي دي.

کرنه او مالداري

الف: کرنه:

د افغانستان اقتصاد تل په کرنې او مالدارۍ تکیه لرلې ده او په سلو کې نژدې ۸۵ خلک د کرنې او مالدارۍ په دنده بوخت دي. د اساسي بنسټونو د وېجاړتیا او د هیواد په گوټ گوټ کې د میلیونونو په شمیر د زمکنيو ماینونو له شته والی سره سره، کرنه او مالداري د خوځنده اقتصاد عمده برخه ده. کرنه د افغانستان د اقتصادي پراختیا په پروسه کې وچت ځای لري.

ځکه د دغه ژوند بڅینوونکی سکتور وده د کرنیزو لاسته راوړنو د زیاتوالي او د هیواد د ډیرو خلکو د ژوندانه د سطحې د ښه والی سبب ګرځي.

د جګړې له کلونو د مخه د هیواد د صادراتي توکیو په سلو کې ۷۲ د کرنې سکتور برابرول. همدا ډول په سلو کې ۳۴ دولتي پانګه اچونې د دې سکتور په واسطه جذب شوې او په سلو کې ۵۶ دولتي عایدات هم له همدې برخې برابرېدل. د ۱۹۷۴-۱۹۷۵ کلونو کې د هیواد د کرنیزو تولیداتو په سلو کې ۷۱ غنم، جوار، ورشي او وریزو جوړول. میوو او سبزو په سلو کې ۲۵ پنبې په سلو کې ۲۰، ۵ او ګنیو په سلو کې یو

د ټولو کرنیزو تولیداتو برخې جوړولی. غوړی ورکونکی دانی او نور محصولات په لږه اندازه تولیدیدلی. تر کال ۱۹۹۳ په کرنیزو زمکو کې نژدې ۳۵ فیصده لږوالی پېښ شوی دی. حال دا چې په دغه کال په کرنیزو تولیداتو کې د جگړې نه د مخه کلونو په پرتله په سلو کې ۵۰ راتیتیدنه اټکل شوې وه. د (FAO) له گزارشاتو سره سم د کال ۱۹۹۳م لپاره د هیواد د خړوبولو سیستم په سلو کې ۲۵ ویجاړ شوی دی چې د آبی زمکو موازې یې ۱،۵ ملیونو هکتارو ته راتیت کړی دی.

د جگړې د مخه کلونو کې، د افغانستان دولت د کرنې اصلاح شوی تخمونه او کیمیاوې سرې یې د پور په ډول د هیواد بزرگرانو ته ورکول چې د کرنې د پراختیا بانک په واسطه به تنظیمیدل. دغه سیستم هم د جگړې په کلونو کې تسنس شو. پرله پسې جگړو د کورنیو تولیداتو اندازه راکمه کړه، د خړوبولو سیستمونه او نور اقتصادي لومړني بنسټونه یې ویجاړ کړل او د تخم او سرې درانیولو او ویشلو او د نورو کرنیزو وسایلو د ویش جریان یو مخ بند شو. دیرې زمکې ناکرلې پاتې شوې او د یوې غوایان له مینځه لاړل او ځنګلونه هم وران شول.

د امنیت او آرامۍ په بیرته راتګ سره د هیواد په ډیرو سیمو کې کرنیز سکتور مخ په ښه والی روان شوی دی. په وروستیو کلونو (۱۹۹۷م او ۱۹۹۸م) کې چې کومه سروې شوې ده په کرنیزو تولیداتو کې زیاتوالی راښیي. که څه هم کرنیز تولیدات د خلکو د لومړنیو اړتیاوونو څو ځله لاهم کم دي. د (FAO) د ۱۹۹۶م کال کرنیزه سروې

څرگندوي چې د اصلاح شوي تخم د حاصلاتو مينځنۍ بريد په هر هکتار زمکې ۲،۶ ټنه دی. هغه نمونې چې په دې را وروسته ۱۹۹۴ م او ۱۹۹۵ م کلونو کې تجربه شوې دي د حاصلخيږۍ اوسط په هر هکتار آبي زمکه کې ۲،۹ ټنه رانښيي. (کرنيزه ستراتيژي FAO - ۱۹۹۷). په کرنيز سکتور کې ښځې ستر ځای لري. هغوی د سبويه کر، خيشاوه، د شولونها لولو، د چرگانو روزل، مالداري او دوربينمو د چينجوپه روزنه او توليد کې رغوونکي ځای لري. په کرنيزو هڅو کې د ښځو ونډه اخيستل د هغوی په نژادي ډلو او د هغوی د کورني اقتصاد په څرنگوالي پورې تړاو لري. په ځينو سيمو، لکه نورستان کې د بېرې کرنيزې هڅې د ښځو له خوا ترسره کيږي.

په اوسنيو شرايطو کې اېپم او خشخاش د کرنيزو محصولاتو ستره برخه جوړوي. پخوا به کوکنار په لرې کليو (چې د دولت د نفوذ او څارنې له ساحې نه لرې وو) کرل کيدل. د قانون د ځواک د تنفيذ نشتوالی، ناوړه اقتصادي حالت، د توليدي موسساتو ويجاړتيا او اېپمونه دوړغ په ورغ زياتيدونکي غوښتنې سره يو ځای د کوکنار د کر د پراختيا سبب گرځيدلي دي. ننگرهار، کندهار، هلمند او بدخشان د اېپمو ستر توليدونکي ولايتونه گڼل کيږي. د تريا کو د کلني کر د هغې سروې سره سم چې په ۱۹۹۸ م کال کې چې د مخدره موادو د څارنې موسسې (UNDCP) له خوا وشوه د اېپمو توليد په ۱۹۷۸ م کال کې ۲۰۰ ټنه و، اما په ۱۹۹۷ م کال کې يې ۲۸۰۴ ټنونه زياتوالی موندلی دی.

ب: مالداري:

مالداري او د څارويو روزنه د کرنيز سکتور ستره برخه جوړوي. په راتلونکې کې به هم دغه مشغولا د هيواد اقتصادي پراختيا او پر مخشگ کې ستر ځای ولري. د مالدارۍ له لارې کيدای شي چې خوراکي مواد برابر او ټولې عوايد لوړ کړای شي. کوچيان او هغه خلک چې د هيواد په گوټ گوټ کې د څارويو په روزنه بوخت دي د خپل د ژوندانه اړتياوي له همدې لارې برابروي. د هيواد مشهور اهلي څاروي پسه، وزه، غويي، آس، خر، کچره او نور دي.

له جگړې نه د مخه افغانستان په نيويارک او لندن کې د قره قل بازارونه په انحصار کې لرل چې د بهرنیو اسعارو د راتلونې دپاره بڼه ځينې ګڼل کيده.

د افغانستان حکومت له دې برخې نه د لازياتې ګټې په خاطر د قره قل د توليد د پراختيا لپاره په جدې اقداماتو لاس پورې کړ چې د څارويو د روغتيا او د څړځايونو د ساتنې او څارنې په برخه کې د علمي څيړنو سبب وګرځيد. په پايله کې د هيواد په شمال، ختيځ او سهيل کې دولتي فارمونه تاسيس شول او په ټولو ولسواليو کې د څارويو کلينيکونو پراختيا وموندلې.

د جگړې دوولسيزو دولتي فارمونو او د شخصي مالدارۍ کړو وړو ته نه جبيره کېدونکې زيانونه رسولې دي. د (FAO) د حيواني پروژې د ۱۹۹۷م کال گزارش څرګندوي چې د رسيدلو زيانونو اندازه په سلو کې له ۴۰ تر ۵۰ د يوې په غوايانو کې، په سلو کې ۶۷ په نورو څارويو کې

او په سلو کی ۷۰ د قره قل په تولید کی اټکل شوی دی. د جگړې او قومی دښمنیو په سختیدو د شمال په سیمو کې د قره قل تولید او د پسونو روزنه کې د یرزیات کموالی راغلی دی. د جگړې او ږدیدل، د کوچیانو او مالدارانو تگ راتگ یې محدود کړیدی.

د (FAO) د څارویو د تولید د گزارش په اساس چې په کال ۱۹۹۷م کې خپور شوی د هیواد څاروي ۳،۷ میلیونه غوایان، ۲۲ میلیونه پسونه، ۹ میلیونه وزې، ۳۷۰۰۰۰ آسونه، یو میلیون څره، او ۲۸۰۰۰۰ اوښان اټکل شوي دي. د ملی اقتصاد د دغی سترې برخې بیارغلوته د څارویو دروزنې او د تولید توان د زیاتولو او پراخوالی ته اړدی چې بزگران وکولای شی په خپله د خپلو څارویو شمیر ته د یوې عایداتی سرچینې په توگه زیاتوالی ورکړي.

ځنگلونه او څړځایونه:

د هیواد ځنگلونه او وړشوگانې هم د ژوند د چاپیریال د ښکلا او سلامتیا او هم د بهرنیو میلمنو او توریستانو د راتلولو لارې د پریمانه عوایدو د لاسته راوړنې او د څارویو د روزنې لپاره ستر اهمیت لري. له یو پلوه د ځنگلونو له لرگو په کور جوړولو او بهرته د هغو له صادرو لونه ګټه اخیستل کیږي او له بله پلوه د هیواد اوچت او آسمان څک غرونه د ځنگلونو په واسطه په ښکلو او لیدنې وړ سیمو بدلون موندلی چې د خارجي توریستانو د هڅونې او تخنوني سبب گرځي. د ځنگلونو نورې ګټې د هوا پاکول، د ویجاړوونکیو نیزونو مخنیوی او وحشی څارویو ته پناه ورکول دي. د دولتي زمکو په هکله د ۱۹۸۹ کال د ارقامو سره

سم، ځنگلونو نژدې ۱،۹ ميليونه هكتاره زمكه نيولې ده چې د هيواد د ټولې خاورې په سلوكې ۲،۹ جوړوي. د كورنې او نورستان ځنگلونه د هيواد تر ټولو مشهور او ښكلي ځنگلونه حسابيدل. د پكتيا ځنگلونه گڼ وړو وړو څيره د خيريو او ولودونو په واسطه پوښل شوي وو.

خو افسوس چې دغې ويجاړوونكې جگړې د هيواد ښكلي او گڼ ځنگلونه په لومړنۍ گام په تباهي كې ښكيل كړل. د پخواني شوروي عساكرو له خوا ځنگلونو ته د اور اچونې پاليسي له يوې خوا او له بله پلوه د لرگو د تاجرانو نه مريدونكي هوا او هوس د هيواد گڼ او ښيرازه ځنگلونه د نابودۍ بريد ته پيل وهل. د حكومت او قانون د نشتوالي له امله لاهم د سيمي خلك ښيرازه او ځوانې ونې په ډيرې بې دردۍ وهې او د نيشتوكي متاع په بدله كې يې د پاكستان بازارونو ته وړاندې كوي.

د هيواد په شمال او لويديځ كې د پستې او غرني نښترو ځنگلونه وهل شوي او له هغونه د سون د لرگو لپاره گټه اخيستل كيږي.

غير رسمي گزارشونه وايي چې هره ورځ ۳۰ تر ۴۰ لاري لرگې د چمن له لارې د پاكستان خاورې ته ننوزي. ددې ځنگلونو د اهميت او سر شارو عوايدو په نظر كې درلودلو سره ښايي افغانۍ مقامات په راتلونكي كې د ځنگلونو له وهلو په كلكه مخنيوي او د ساتنې او څارنې لپاره يې اقدام وكړي.

طبیعی سرچینې او انرژي

د طبیعی زیرمو د لرلولو له پلوه افغانستان نسبتاً بډای دی. د هیواد سترې زیرمې طبیعی گاز، وسپنه، مس، لاجورد، مالګه، د چوڼې او مرمر وډبرې، د ډبرو سکاره او نور دي. همدا ډول یورانیم، سپین زر، سره زر، سلفر، نیکل، لتیوم، مګنیشیم فلوراید او نور کانونه په کافی اندازه په هیواد کې پیدا کیږي. د هیواد د اوسپنې او مسوزیرمې د نړۍ دریمې سترې زیرمې ګڼلې کیږي. د هیواد طبیعی گاز له ۱۰۰ تر ۱۵۰ میلیون متر مکعبه پورې اټکل شوی و چې پخوا یې د هیواد د ټولو صادراتو په سلوکې ۵۰ برخه جوړوله.

او د نړیوالې بیې نه په ټیټه بیه پخوانی شوروی ته صادریده، د طبیعی گاز پلورل د جګړې په کلونو کې بند شول. د گاز تولید او وړاندې کول د مجاهدینو د عملیاتو او شوروی عساکرو په واسطه د گاز د څاګانو د وړانلولو له امله بند شول. د گاز د څاګانو د ویجاړتیا نه رارسیدلې زیانونه په کال کې ۲۰۰ میلیون ډالره اټکل شوي دي (د ملګرو ملتو د انرژۍ د محاسباتو کالنی).

د ډبرو سکاره د هیواد دوهمه زیرمه جوړوي چې د هغو حجم ۱۰۰ میلیون ټنه ټاکل شوی او ۴۰۰ میلیون ټنه اټکل شوی وی.

اتهکلونه د هیواد د تیلو زیرمې ۲۰۰ میلیونه بیرله بنیسی پخوانی شوروی پلان درلود چې په کال کې ۵۰۰۰۰ متریک تنه تیل د هیواد په شمال کې چان کړې چې دا کار د جگړې له امله وځنډید.

په اوسنی افغانستان کې د برقی انرژۍ د کموالی نه رامینځته شوی تنگسې اقتصادي مهمو هڅوته تاوان رسوي او د ژوند چاپیریال اغیز منوي نه کابل د هایدرولیکې برق له فابریکې پرته چې ۱۰۰ میگاواټه قدرت لري یو شمیر واړه د انرژۍ هایدرولیکې موسسات د هیواد په ځینو مهمو ښارونو کې لافعال دي. همدا اوس د برق د تولید ۲۲ فابریکې په هیواد کې فعالې دي چې ۱۷۵ میگاواټه برق په هره گړۍ کې تولیدوي. د ۱۹۷۸ کال نه مخکې هیواد په سلو کې یوازې شپږ خلکو د برق له انرژۍ نه گټه اخیستله چې دغه رقم د جگړې په کلونو کې زښت کم شوی دی.

د کابل بریښنا د انرژۍ مرکز د تنظیمي جگړو له امله زښت ډیر تاوان لیدلی دی. په ۱۹۹۴م او ۱۹۹۵م کلونو کې د کابل په ښار کې بریښانه وه او د ښار په ډیر برخو کې د بریښنا مزي غلا شول. د بریښنا نشتوالی نه یوازې د کابلینانو تورې شپې بې لاتورت مې کړې بلکه ژوند یې د کابل پر ښاریانو تر یخ کړی و ځکه ډیرو خلکو د خپلو کورونو د تودولو لپاره په ژمی کې او د ډوډۍ د پخلی لپاره له بریښنا نه کار اخیست. د طالبانو په لاس د کابل د نیولونه وروسته، د کابل د بریښنا انرژۍ د ملگرو ملتونو د سازمان او غیر دولتي مؤسسو په مرسته بیا رغول شويده او اوس د کابل په ډیرو ناحیو کې بریښنا شته.

صنایع او لاسنی کارونه

صنعتی ادارې او د صنعتی تولیداتو زیاتوالی د هیواد په اقتصادي پراختیا او د سړي سر در آمد په اوچتوالی کې د زښت ډیر اهمیت درلودونکی دي. د صنعتی کولو پروسه د صنعتی انقلاب له پیل نه راپدېخوا د اقتصاد پوهانو تر مینځ مطرح وه ځکه دغه سکتور د صنعتی هیوادونو سړي سر عاید یې په چټکۍ سره لوړ کړی دی. د یوې ټولنې صنعتی کیدل د ښارو لا پراختیا سره همغاړه وي. صنعتی فابریکې که کارونه پیدا کوي، د هیواد تولیدات زیاتوي او د کلیونه ښارونو ته د مهاجرینو ستونزې هم مینځ ته راوړي. د وګړو یوزیات شمیر د ښه تره او سوکاله ژوند د تر لاسه کولو په خاطر لویو ښارونو ته هجرت کوي چې وکولای شی په صنعتی فابریکو کې پر ښه معاش کار وکړي. له بلې خوا هغوی کولای شی د ژوند له آسانتیاوو، لکه ترانسپورت، بریښنا د څښلو اوبو، ښوونځي، مدرسه او روغتون څخه - چې په ښارونو کې شته دي - برخمن شي.

څنگه چې په ډیرو وروسته پاتې هیوادو کې تجربه شوې ده، د خلکو هجرت ښارونو ته یو لړ ستونزې، لکه ګڼه ګڼه، د ژوند د چاپیریال

ککړتيا او د جرمونو زياتيدل او نور مينځ ته راوړي. نو ځکه بهتره ده چې د ښارونو تر څنګه کلی په هماغه توګه پراختيا ومومي.

د افغانستان صنعتی پراختيا د امير شير علي خان پير (۱۸۶۹-۱۸۷۹ م) ته رسيږي. لومړی ځل په افغانستان کې امير شير علي خان د وسلو جوړولو فابريکه جوړه کړه. وروسته د امير عبدالرحمن خان او زوی يې امير حبيب الله خان په پير کې يو شمير صنعتی فابريکې، لکه د وسلې جوړولو، بوټ گنډلو، د سکې د ضرب، څرمنو، او نساجی فابريکې تاسيس شوې شاهي حکومتونو او ورپسې د محمد داؤد خان حکومت د صنعتی سکتور د پراخولو په خاطر زیاتي هڅې وکړې، ثقیله صنايع د دولت په واک کې وې او د هيواد د صنعتی ادارو په پراختيا کې خصوصی سکتور په تنګسه کې و.

له جګړې نه دمخه د هيواد صنايع دودې په لومړۍ سطح کې وچې د سپکو صنايعو په چوکاټ کې يې د کرنيز سکتور مواد او د اړتياوړ څيزونه او نور ضروری شيان توليدول. يو شمير لويې صنعتی فابريکې، لکه د پنبې سمته، کيمياوی سرې کارخانې، د جنگلګ انجنيری کارخانې او د وسپنې ورکشاپ د کابل ښار، بلخ، بغلان، او پروان، کې نوې جوړې شوې وې. اکثرأ صنعتی توليدات لکه ټوکر، لباس، بوټ، فرنيچر، سمنټ، څښتنې او پلاستيکي شيان او نور د اړتياوړ جنسونه د هيواد سپکو صنايعو په واسطه توليددل.

د افغانستان د صنعتی پراختيا پروسې په لومړيو کې د دولتی صنايعو د تاسيس لپاره ټينګی هڅې کيدلې چې دغه کار داخلي خصوصی

پانگه اچونې يې سوداگرۍ ته منحصرې کړې وې. د ۱۹۷۰ په لسيزه کې محمد داؤد خان د هغه وخت جمهور رئيس داسې انگيزې خلق کړې چې د دولتي صنايعو ترڅنگه شخصي صنايعو ته پراخوالی وروبخښی. په همدې خاطر د هيواد د پانگه اچونې قانون تصويب شو. خوافسوس چې د ۱۹۷۸م د ثور د ۷ کودتانه وروسته دا قانون فسخ او تولې شخصي صنايع، ملی اعلام شوې په ۱۹۷۸م کال کې د هيواد د ملی ناخالص توليداتو (GNP) په سلو کې ۱۷ يې صنعتی سکتور توليدول. په ۱۹۹۰م کال کې د ۳۶۰ په شاوخواکې د سپکو صنايعو فابريکې د کابل په صنعتی پارک کې قسماً فعالې وې او څلوېښت زره کارگرانو په کې کار کاوه.

او نژدې له ۲۰ تر ۶۰ صنعتی فابريکې د هرات، کندهار او مزار شريف په ښارونو کې فعالې وې.

د دوولسيزو جگړې له امله د هيواد صنايعو درانه زيانونه وزغمل په تيره د ۱۹۹۲ کال وروسته د کابل په ښار کې اکثره دولتی او خصوصي صنايع ويجاړ، مالونه او وسايل يې چور او تالاشول. نورې صنعتی کارخانې د هيواد په گوټ گوټ کې له څو کلونو راپدې خوا بندې دي.

په ځينو ښارونو کې چې سپکې صنايع د جگړې د سوزنده لمبونه خوندي پاتې دي په ډيره ټيټه سطحه په نسبی توگه فعاليت لري. د دغو صنايعو فعاليت د اړتياوړ د او موادو د کمبود، د بازار او د لازمي څارنې د نشتوالی په وجه ورغ په ورغ لاپسې محدود پري.

لاسی صنايع يوازیني صنايع دي چې د جگړې کلونو په ترڅ کې يوڅه

فعالي وي. داسکتور په کلو او بانډو کې د کم بضاعته کورنيو لپاره اضافي عايدات برابروي.

د یر کله بنځینه افغاناني د دغه ډول لاسي صنايعو د پرمختگ په جريان، لکه، غالي، او بدل، تهر او بدل، ريشمه گنډل، ورېنمين کاري، خامک گنډل او نور ستر ځای درلودلی دی. د لاسي صنايعو توليدات غالي، تهر، خرمن، وړی او ورېن شيان، بخاري، خراډی، ولډنگ کاري، د موټرو او نورو ماشين الات د بيارغاوني ورکشا پونه، د خښتو بتی او نور دي چې لاتراوسه فعاليت لري.

د کار بازار:

په افغانستان کې د کار د یر ځواک په شخصي کارونو بوخت دی. هغه ستر کارونه چې خلک یی سرته رسوي د یری په کرنیز سکتور او کورنی سوداگری او تربو بریده بهرنی سوداگری پورې اړه لري. د خلکو زیات شمیر دننه په هیواد یا گاونډیو هیوادو - لکه ایران او پاکستان کې په مزدور کاری بوخت دي د جگړې زیاتیدل او اقتصادي وروسته پاته والی له امله په دولتي او خصوصي سکتور کې د کار موندلو زمينې بيخي زیاتې کمې شوې دي. یوازی په کندهار کې چې د څو کالو راه په دېخوا امنیت برقرار دی او سوداگری وده کړیده، د مزدور کاری له لارې د عاید زمينې په سلوکې ۱۵ زیاتوالی موندلی دی. تر ټولو ناوړه حالت د فیض آباد په وروسته پاتې ښار کې دی چې د تیر کال په ترڅ کې د مزدور کاری له لارې عاید په سلوکې ۴۸ را کښته شوی دی. د مزار شریف ښار کې چې د دې وروستيو کلونو په ترڅ کې د ویجاړوونکو

جگړو شاهدو، د مزدور کارۍ له لارې عایدات په سلو کې ۴۳ راټیټ شوي دي. د هرات او جلال آباد په ښارونو کې وضعیت په بدلون کې و. د ساری په توګه د مزدور کارۍ له لارې عاید د ۱۹۹۸م کال د اکتوبر او دسمبر په میاشتو کې مخ په زیاتیدو و، او د ۱۹۹۹ کال د جنوري او مارچ په میاشتو کې یې نزولي تګ لوری درلود. چې له عواملونه یې ښایي په ژمی کې د کارګر لپاره د تقاضا لږیدل وی.

په هیواد کې د کارد ځواک لپاره د غوښتنې د ورځ په ورځ کمښت برعکس، په پوځي ځواکونو کې د خلکو ګمارل د پراختیا په حالت کې وو. په دولتي شعباتو، صنایعو او نورو رسمي ادارو کې وزګارتیا په زیاتیدو کې ده. ډیر دولتي کارکوونکي چې خپل عاید یې له لاسه ورکړي په شخص کارونو: لکه ټکسي چلولو، مزدور کارۍ، او یا پرچون پلورلو لاس پورې کړي دي.

کورنی او بهرنی سوداګري

په مستقیم یا غیر مستقیم ډول د شیانو بدلول چې د یو واسطه، عامل، لکه پیسو په ذریعه سرته رسی دغه عملیه سوداګري بولي. له سوداګري څخه گټې د موجودو مصرفی شیانو د شمیر او ډولونو زیاتول او په تولیدي هڅو کې د تخصص لازیات رواجول. پرته له سوداګري نه به هر وګړی او هیواد مجبور وي خپلی ټولې اړتیاوې له هغو سرچینو نه برابرې کړي چې یې په لاس کې لري د جګړه خپلې افغانستان په تس نس او ورشکسته اقتصاد کې سوداګري اساسی ځای لري په تیره اوس چې د هیواد د منځنۍ طبقې اکثر و خلکو په دې کار لاس پوری کړی دی.

افغانستان ټول اولیه مصرفی شیان له بهرنه واردوي. د پرله پسې جګړو او د ځینو مهمو لویو لارو له نه خلاصون سره سره په ټول هیواد کې کورنی سوداګري روانه ده. د سالنگ د لویې لارې بند پاتی کیدل په وروستیو کلونو کې یې د سیمه والو سوداګرو لپاره ډیرې ستونزې پیدا کړې دي. ځکه هغوی توان نه لري چې خپل کرنیز تولیدات له شمال نه کابل ته اوله دې لارې یې نورو ولایتونو ته ولیردوي او د اړتیاوړ شان د پخوا په شان له کابل نه شمال ته یوسی. سره له دې ډول تنګسو چې کورنی سوداګري یې ډیره خپلې ده. د سیمې سوداګر په راز راز ډولونو تجارتی مالونه هغو سیمو ته - چې د دښمنو ډلو په

اقتصادي محاصره کې دي - وررسوي.

بهرنۍ سوداګري چې د کرنيزو محصولاتو صدور او د بهرنيو مالونو په هکله تل ادامه لري ده. طبيعي ګاز (چې پخوا به پخوانۍ شوروی ته صادريده او اوس بندي دی)، تازه او وچه ميوه، غالی، پوست، د چار تراش لرګی، سابه او نور په اوسنيو شرايطو کې د هيواد له عمده صادراتو څخه شميرل کيږي. له جګړې دمخه صادراتی مواد، لکه وړی، پنبه، طبيعي ګاز، ميوې، غالی او نور تريوه بريده د مرکزي دولت په کنترول کې و. په ۱۹۹۲ م کال کې د هيواد صادرات په سلو کې ۸۵ او واردات په سلو کې ۶۹ کم شوي وو.

د هغو بهرنيو مالونو سوداګري چې د دوبي له لارې راځي او د پېښور او کوټې بازارونه بيا صادريږي د پراخوالي په حال کې دی. له ۱۹۹۲ تر ۱۹۹۶ کلونو پورې په ورځ کې نژدې دوه يادړې باروړونکي الوتکې تجارتي مالونه د جلال آباد هوايي ډګر کې ښکته کيدل چې وروسته په لاریو کې تورخم او له هغه ځايه د اوښ او کچر په واسطه د پېښور بازارونو ته ليږدېدل. له ۱۹۹۶ کال نه وروسته د طالبانو تحریک دغې لارې ته تريوه بريده بدلون ورکړ. همدا اوس د بهرنيو تجارتي مالونو ډيره برخه د کندهار له لارې د پاکستان په کوټه کې چمن ته ليږدېږي.

په دې تجارتي مالونو کې اکثره تلویزیون، ویدیو، تیپ، د کور لوبښی او نور هغه شيان دي چې د پاکستان په بازارونو کې په لوړه بیه خرڅيږي. د يوې سروی مطابق چې د نړيوال بانک او (UNDP) په مرسته په ۱۹۹۷ کال کې ترسره شوې وه، د افغانستان او پاکستان تر منځ د

سوداگری ټوله بیه ۲۰۵ بلیونه ډالره اټکل شوی و چې ۱۰۶ بلیونه ډالره یې هغه تجارتی مالونه جوړوي چې د افغانستان له لارې پاکستان ته قاچاق کیږي.

د پاکستان حکومت د مختلفو پیاوړتوب په ترڅ کې د پاکستان له لارې د ترانزیتی تجارت د آسانتیاوو محدودولو لپاره په یوازې خیزو اقداماتو لاس پورې کړ چې د هغو بهرنی تجارتی مالونو چې په غیر قانونی ډول د پاکستان بازارونو ته رارسېږي د ورود مخنیوی وکړي. تر اوسه ۳۵ قلمه جنسونه د افغانستان د ترانزیتی تجارت له لست نه لغو شوي دي. خو په عمل کې د پاکستان د دولت دا اقدام د تجارتی مالونو د قاچاق په مخنیوی کې چندان ګټور نه دی تمام شوي. په اوسنیو شرایطو کې افغانستان په وارداتو متکی دی. د وارداتي مالونو ډیره برخه خوراکي مواد، پوښاک، دواګانې، تیل او نور دي. د تجارتی مالونو په څنګ کې ماشین آلات او نظامي اړتیاوې هم واردېږي.

تجارتی کسر له په سلوکې ۴۸ نه په کال ۱۹۷۸ کې تر په سلوکې ۷۴ ته په کال ۱۹۹۲ کې رسیدلی و. له کال ۱۹۹۲ نه وروسته دغه تشه خو وړې زیاته شوې ده. اصلی سبب یې د صادراتو د سطحې راتیتیدل او د بهرنی صنعتی مالونو د وارداتو وړخ په وړخ زیاتوالی دی. کومی ګټې چې د بهرنی سوداګری نه تر لاسه کیږي ډیره برخه یې د زمکو او کورونو په رانیولو په داخل کې مصرفیږي او یا د پاکستان په بانکونو کې زیرمه کیږي. (د تولیدي هڅو لپاره د هیواد په دننه کې پانګه اچونه نه کیږي).

په وروستيو کلونو کې افغانستان له دې سوداګرۍ څخه نه جبران کيدونکي تاوانونه زغملی دي.

ټول تجارتی سرحدونه له منځنی آسیا سره (پرتۀ د تورغونډۍ له بندرۀ) تړل شوي دي. نو ځکه د افغانستان بهرنۍ سوداګري يوازې له پاکستان او يوڅه هم له ترکمنستان سره صورت مومي. په اوسنيو شرايطو کې د هيواد د لومړنيو اړتياوو په سلوکې ۹۰ يې له پاکستان څخه وارد پړی.

مالي سياست او دولتي مصارف

مالي سياست د حکومت د پالیسۍ جوړولو وسیله ده چې د ملی غوښتنو د سطحې د بدلولو او د محصولاتو ترمنځ د انډول پیدا کولو لپاره کارول کیږي او د مالیاتو او د دولت د بودجې د مصارفو له لارې عمل کوي. له مالي سياست نه سمه گټه اخیستنه عمومی زیرموتۀ زیاتوالی وریځنۍ او د دولت خزانی ته کافی اندازه پانگه ورټولوي چې وروسته د دولتي مصارفو په ډول د خلکو جیبو ته ورځي.

څنگه چې دود وه د عامه سکتور مصارف د دولتي بودجې له لارې تمویلیدۀ داسکتور د مرکزی حکومت، ولایتي حکومت، ښاروالۍ گانو، بانکونو، روغتونونو، مکتبونو، مدرسو، پوهنتونونو او د نورو دولتي تاسیساتو پر مصارفو شاملیږي. په ۷۰ لسیزه کې د محمد داؤد

خان حکومت د دولتي سکتور د پیاوړي کولو او ټینګښت لپاره جدې هڅې وکړي. په درنو صنایعو، سرک جوړولو، هوايي ډګرونو، خړوبولو سیستم، د بریښنا بندونو، روغتونونو د مکتبونو ودانۍ، او د طبیعي زیرمو په رابستلو کې د افغانستان د جمهوري بودجې په واسطه پانګې اچولې کیدلې. ولایتي حکومتونو او ښاروالۍ ګانود د وټ د خزانې لپاره ماليې ټولولې.

د ماليې وزارت مسؤلیت درلود چې د دولت لپاره مالیه راټوله کړي، پورواخلي، معمولی مصارف وټاکي، او د پلان وزارت په ملګرتیا انکشافی بودجه ترتیب کړي. د پراختیایي هڅو د مصارفو، د بهرنیو مرستود تنظیم او ویش او د پراختیایي بودجې تطبیق د پلان وزارت له مسؤلیتونو څخه وي. که څه هم په اوسنیو شرایطو کې وزارتونه او مامورین شته دي خو د هغوی د دندې په زمینه کې هڅې زښتې ډیرې محدودې شوې دي.

جګړې د هیواد د مالیو د راټولولو سیستم یې سره پاشلی دی. نو ځکه د هیواد په بودجه کې لویه تشه رامنځته شوې ده. له یوې خوا داخلي عایدات راکم شوي دي. له بلې خوا له ۸۰ په سلو کې زیات دولتي مصارف په پوځي هڅو کې په مصرف رسیږي. له ۱۹۹۲ م کال نه را پدېخوا د اجتماعي خدمتونو د مصارفو لپاره هېڅ ډول بودجه نه ده اختصاص شوې. ماليې چې د قوماندانانو او سیمه ییزو مقاماتو له خوا راټولېږي د هغوی په شخصي چارو یا په پوځي چارو لګول کیږي.

د بانکداری سیستم:

پخوا د هیواد د بانکداری سیستم دومره وروسته پاته او محدود و چې په مشکل یې کولای شوای د معاصر بانکداري نظام لومړني مشخصات ترسره کړي چې وکولای شي اقتصادي ثبات او وده رامنځته کړي. عصری بانکونه د پور ورکونکي او پوراخیستونکي ادارو په څیر هغه مالي اړیکي راجا پیرې کړي چې له خپلو ورځنیو هڅو څخه گټه ترلاسه کوي. د تجارتي بانکونو د پیدایښت (چې د خپلو عوایدو ستره برخه د سود له لارې لاسته وروري) سره بانکداری هڅو پراخوالی وموند. په پایله کې د پیسو اندازه هم زیاته شوه.

نن ورځی بانکونه د اقتصادي نظامونو نه بیلیدونکي برخه گڼل کېږي او ټول پولې او مالي کاروبار د هغوله لارې صورت مومی.

د افغانستان مالي سیستم د مالی، رسمی او غیر رسمی ادارو لرونکی دي چې یوله بله نژدې اړیکي سره لري. د هیواد مرکزي بانک د افغانستان بانک د پیسو ادارې، کنترول او وړاندې کولو، د هیواد بهرنی اسعارو د زیرمو برابرول، او د نورو پولی هڅو مسوولیت په غاړه لري. ټولې مالي ادارې، لکه تجارتي بانکونه، پراختیایی بانکونه او نورې مالي ادارې د بیمې د کمپنیو په شمول د دولت په کنترول کې دي. د جگړې له پیل نه پخوا د افغانستان بانک مرکزي بانک د خپلو کریدتونو پلان او د شپږ نورو بانکونو په تطبیقول چې د هر کال په پیل کې د داخلي تولیداتو د جریان په بنسټ اټکل کیده او د بهرنیو تجربو په اساس برابرېده. په ۹۱-۱۹۹۰ کال کې د مرکزي بانک پورونه

۹۰۴ بلیونو افغانیو ته د ۳۰۷ بلیونه پلان شویو افغانیو په بدل کې رسیدل.

د بانکي فعالیتونو د پره برخه د کابل په ښار کې تمرکز درلود چې د بهرنی سوداګری ستره برخه او نور تجارتي فعالیتونه له دې ښاره تنظیم کیدل. وروسته بانکونو خو محدودې څانګې په لویو ښارونو کې پرانیستلې چې د هیواد د پولی سیستم د ودې او پراختیا په لوري یونیک اقدام ګڼل کیده.

د هیواد ستر بانکونه: د افغانستان بانک (۱۹۳۹)، د کرنې د پراختیا بانک (۱۹۵۹)، ملی بانک (۱۹۳۲)، د صادراتو د پراختیا بانک (۱۹۷۶)، د صنعتی پراختیا بانک (۱۹۷۱)، رهنی او تعمیراتی بانک (۱۹۵۵)، او پښتنی تجارتي بانک (۱۹۵۴).

په افغانستان کې د بانکونو د پراخیدو په لار کې له سترو خنډونو یو پر بانکونو د دولت کنترول و. د بانکدارۍ نوی قانون چې په ۱۹۷۵ کال کې تصویب شوی و په نظر کې یې لرل چې ټول بانکونه ملی او د هیواد اقتصاد ته وده ورکړي. دا اقدام د وخت حکومت ته د اتوان ورکړ چې په ځینو شخصي لویو صنایعو کنترول پیدا کړي او د دولت د اوږدې مودې پروګرامونو ته پیاوړتیا وروښی.

پرته د سرو زرو له زیرمو (۰۰۰، ۶۶۵ اونسه) د افغانستان بانک زیرمه ۶۹، ۲۴۴ میلیون ډالرو ته په ۱۹۸۹ کال کې رسیده.

په ۱۹۷۸ کال کې د هیواد ټول بانکونه د ملی بانک په ګډون چې د هیواد تر ټولو پخوانی او تر ټولو ستر تجارتي بانک دی د کمونیستی

رژیم له خوا ملی اعلام شول. دې اقدام د افغانستان د بیوزله خلکو ژوند اغیزمن کړ. د وخت حکومت د پرله پسې فشارونو او د داډول ناسنجول شویو پالیسیو په اثر د پرو داخلي پانگه والود تینبته لاره غوره کړه او یایی خپلې پانگې بهرنیو بانکونو ته ولیږدولې. دا اقدام د هیواد د مالی او بهرنیو اسعارو د زیرمود چټک کمښت سبب وگرځید.

پیسې اوبی جلبة تورم:

هر هغه شی چې د تبادلې د واسطې په توگه د ټولو له خوا منل شوی وي او د ارزښت د واحد په څیر، د شیانو د بیې څرگندونکی وي پیسې نومول کیږي. له ډیرو لرغونو پیرونو را په دیخوا ډول ډول شیان لکه سپین زراو سره زرد ذاتی ارزښت او هم د دوام او په ساتلو اولیردولو کې د آسانتیا په دلیل د پیسې ځای نیولی دی.

پولی تورم د بیوزیاتیدلو ته ویل کیږي په داسی ډول چې د ټاکلی اندازې پیسود خرید قدرت د کموالی سبب وگرځي.

تورم له نړیوالې جگړې وروسته د اکثر اقتصادونو بوله وتلو ځانگړتیاوو څخه دی او په همدې خاطر یې د اقتصاد پوهانو پام ځانته رااړولی دی.

سرساموونکی پولی تورم چې له ۱۹۸۹م راپدیخوا راروان دی د جگړې د کلونو په ترڅ کې د دولتي ادارو د تیت وېرک کیدلو سره یوځای یې د افغانستان بانک د هڅو زمینه محدودې کړې دي. په پایله کې د اسعارو د تبادلې آزادو بازارونو (شخصی صرافۍ) په چټکۍ سره پراخوالی وموند او د هیواد د پولی تبادلاتو ډیره برخه تنظیموي. په

اوسنيو شرايطو کې د تجارتي کزیدتونو پورونه او نور پولی فعالیتونه د دغه بازار له لارې سر ته رسیږي. دا سعارو بازارونه په کابل او نورولو- یو ښارونو، لکه هرات، کندهار، جلال آباد او مزار شریف کې درگړه پولی خدمتونه برابروي د بهرنیو اسعارو د تبادلې په ګډون د بهرنی سوداګرۍ لپاره هم خدمات سر ته رسوي.

په هېواد کې د اسعارو د تبادلې درې نرخونه:

- (۱) بانکي بیه چې د مرکزي دولت له خوا ایښودل شوي ده.
 - (۲) د ملګرو ملتو بیه چې له بانکي نرخ نه لوړه او د آزاد بازار له بیې لږه وي.
 - (۳) د آزاد بازار نرخ چې اکثرأ د صرافانو پر لاس تنظیمیږي.
- د افغانیو د مبادلې نرخ په امریکایي ډالرو له ۳۷.۹ افغانی د یوه ډالر په بدل په ۱۹۷۹م کال کې ۶۶۱ افغانی د یوه ډالر په بدل په ۱۹۹۰م کال کې، ۱۵۰۰۰ افغانی د یوه ډالر په بدل په کال ۱۹۹۶م کې او ۴۲۰۰۰ افغانی د یوه ډالر په بدل د کال ۱۹۹۹ په لومړیو کې بدلون موندل دی. سره له دې چې د افغانیو نرخ په کابل او د طالبانو تر ولکې لاندې نورو ښارونو کې نسبي ثبات موندلی دی، په شمال کې د افغانیو پولی ارزښت مخ په کمیدو. هندا اوس دوه ډوله افغانی بانک نوټونه د هېواد شمال په بازارونو کې په چلند کې دي.

- (۱) هغه بانک نوټونه چې پخوا د مرکزي دولت له خوا چاپ شوي وو،
- (۲) هغه بانک نوټونه چې د جنرال دوستم په رهبرۍ د شمال جنبش په واسطه چاپ شوي وو. د دوستم بانک نوټونه د لومړیو بانک نوټونو په تقریباً نیمه بیه خرڅیږي.

وروستيو کې سرتو رسېدلې ده تورېم د ۱۹۷۹ - ۱۹۹۶ م کلونو تر مېنځ پورې فيصلو ته لوړ شوی دی. دغه د پرله پسې تورم پروسه د هيواد د زيات شمير خلکو ژوند له گواښ سره مخامخ کړی دی. د جگړې د لومړۍ لسيزې ترڅ کې د اړتيا وړ لومړنيو موادو بېې درې واره پورته ختلې وې. مگر په وروستيو کلونو کې د دې ډول شيانو نرخونه په سر- سامونو کې ډول جگې شوې دي. په ۱۹۹۸ م کال کې يوې کورنۍ ۳۰۰۰ واري زياترو عوايدو ته تر ۱۹۷۸ م کال اړتيا لرله.

د يو

کيلو اوږو بيه له ۱۰ افغانيو په ۱۹۷۸ م کال کې ۳۰۰ افغانيو ته په ۱۹۹۱ م کې، ۲۰۸۰۰ افغانيو ته په ۱۹۹۶ م کال کې، ۹۹۰۰ افغانيو ته د ۱۹۹۷ م کال د مې په مياشت کې، ۱۱۰۱۳۲ افغانيو ته د ۱۹۹۸ م کال د ډسمبر په مياشت کې زياتوالی موندلی دی. د کابل په ښار کې يو تن مزدور کار چې د کورنۍ غړي يې او وتنتو ته رسيږي مجبور دی چې د خپلو د عوايدو نيمايي يوازی دوچې ډوډۍ په رانيولو ولگوي. د ښوونکيو او نور ملکي ما مورينو مياشتنۍ عايد په هيڅ صورت د هغوی د يوې هفتې لگښتونه نه پوره کوي.

د هيواد په شمالي سيمو کې د بدخشان او باميانو د وروسته پاتو ولاياتو په ګډون د نرخونو بې کچه لوړتيا د ډيرو اقتصادي مصيبتونو سبب شوې دي. يو کيلو غنم چې د ۱۹۹۷ م کال د دمی په مياشت په کابل کې په ۱۳۰۰۰ افغانيو خرڅيدل په مزار شريف کې د هغې بيه ۲۵۰۰۰ افغانۍ او په فيض آباد کې ۲۹۰۰۰ افغانۍ وه.

ترانسپورت او ملکي هوا نوردی

د هیواد دریزمریز شوي اقتصاد په بیارغاونه او پراختیا کې ترانسپورت ډیره ستره ونډه لري. دا سکتور که په سمه توګه پراختیا و رمی کولی شي چې کلی پر بنیادونو پورې ونښلوي او د هیواد په دننه او بهر کې اقتصادي، اجتماعي او فرهنگي اړیکې مینځته راوړي. همدا ډول یو عصري ترانسپورتي سیستم د صنعت په پراختیا او د خلکو د ژوند د سطحې په ښه والي کې غټ ځای لري.

په هیواد کې د وسپنې پټلۍ نشته. نو ځکه ټول ترانسپورتي فعالیتونه د لاریو موټرو په واسطه سرته رسیږي چې ښایي له بیخي وړانو شویو لویو لارو څخه تېرې شي. په هیواد کې نژدې ۱۷۰۰۰ کیلو متره خام او پوخ سرک شته دی چې له هغې جملې څخه ۲۶۵۰ کیلو متره یې عمده لویې لارې جوړوي. دا لویې لارې اکثر و لایتونه په کابل پورې تړي او افغانستان له ګاونډیو هیوادو سره (پاکستان د تورخم او سپین بولدک له لارې ایران او ترکمنستان د اسلام کلا او تورغندی له لارې، ازبکستان او تاجکستان د حیرتان بندر له لارې او شیرخان بندر له لارې) نښلوي.

البته په وروستیو کلو کې د اندخوی له آقینه بندر، د تخار له ای خانم او د بدخشان له اشکاشم نه په ډیر سطحې او محدود ډول هغه هم اکثر ا د پوځي انتقالاتو په منظور ګټه اخیستله کیږي. د جهاد په کلونو کې د

شاه سلیم لاره چې د بدخشان ولایت د پاکستان په چترال پوری نښلوی جوړه شوه دا لاره چې دې دوو کالو راهیسې د موټرو په مخ تړلې ده یوازې د درې میاشتو لپاره ترې گټه اخیستل کیږي. د هیواد ډیر ولایتونه او ولسوالۍ د خامه او صعب العبور ولاړو په واسطه د ښارونو له مرکزونو سره تړل شوي دي چې اغلباً د موسمی بارانونو او ویجاړوونکو سیلابونو په اثر بندېږي.

لومړي او دوهمو پنځه کلنو پلانونو (۱۹۵۵ تر ۱۹۶۷) د عمده لویو لارو په جوړولو ټینګار درلود. د سالنګ لویه لاره او تونل په ۱۹۶۰ لسیزه کې د پخوانۍ شوروی په مرستو جوړ شول.

د کابل - کندهار لویه لاره چې اوږدوالی یې ۴۸۳ کیلومتره رسیده د امریکا (USAID) په مرستو جوړه شوې وه.

د هرات - تورغنډۍ او کابل تورخم لویې لارې هم د خارجي هیوادو په مرستو جوړې شوې وې. دورانوونکو جګړو او په دوو وروستیو لسیزو کې د پوځي فعالیتونو په اثر د هیواد ډیرې لویې لارې او عمده سرکونه تخریب شوي دي.

له بلې خوا د سمی څارنې نشتوالی، بې کچه گټه اخیستل او د سرکونو له تر میمولو سترګې پټول د هغو په وړاندو کې یې زیاتوالی راوړی دی. همدا ډول په لویو لارو کې د مختلفو ډلو د تلاشی د پاتېکونو موجودیت د تجارتي مالونو لیرې ډول یې د هیواد نورو سیمو ته مشکل کړي دي.

په کلیو کې آس، خړ او کچر د ترانسپورتي عمده وسایلو څخه گڼل

کيږي. د خامه او پليولارو وضعیت د وروستيو کلونو په ترڅ کې وځيښي شوی دی. څرنگه چې د مواصلاتي لارو د بيارغاوونې لپاره دولتي پلانگذاړي نشته. د ملگرو ملتونو مؤسسات او بهرنی او داخلي غیر دولتي سازمانونو د سرکونو، پلونو او پلچکونو په ترميم چې د هيواد په ځينو سيمو کې ډیر شديد ضرورت موجود و لاس پورې کړی دی.

دوه نړيوال هوايي ډگرونه د کابل او کندهار په ښارونو کې شته دي. د محلي هوايي ډگرونو شمير ډير شو ته رسيږي چې احتمال لری یو ميدان په هر ولايت کې موجود وي.

د کابل، شيندند او هرات هوايي ډگرونو د جگړو په اثر شديدې صدمې ليدلې دي. له جگړې نه دمخه دوه د هوايي چلند سترو شرکتونو د آريانا او باخترا الوتنې په نومونو د هيواد په دننه او بهر د خلکو د مالونو په ليردولو بوخت وو. په کال ۱۹۸۵م کې دا دوه شرکتونه يو ځای شول.

د رسمي احصايو مطابق د کابل هوايي ډگر په ۱۹۹۰ کال کې ۱۹۶۰۰۰ تنه مسافرو او ۱۸۰۰۰ تنه محمولو ته رسیده گي کوله.

د ۱۹۹۰م لسيزې په لومړيو کې خيبر ايرلاين (Khaiber Airline) د ننګرهار والي حاجي عبدالقدير په واسطه جلال آباد او بلخ اير (Bulkh Air) د جنرال دوستم په واسطه د مزار شريف په ښار کې جوړ شوی و چې د طالبانو په لاس د جلال آباد او مزار شريف د نيول کيدونه پس دواړو سقوط وکړ.

همداوس د آريانا شرکت الوتکې د کابل ښار، جلال آباد او کندهار نه الوزی بهرنی تجارتی مالونه له دوبي راو د منځنی ختيځ له هیوادونه دننه هیواد ته رالیردوي چې بیا وروسته د پاکستان بازارونو ته قاچاق کيږي. د آريانا شرکت داخلي پروازونه يې د طالبانو ترولکې لاندې ښارونو ته هم پیل کړي دي. په تأسف چې د هیواد پستی نظام بیخي له مینځه تللی دی او د هیواد ددغي اجتماعي خدمتونو برخې د بیارغاونې لپاره سولی او د یو قوی مرکزی حکومت جوړیدو ته اړتیا ده.

مواصلات او اطلاعات:

جگړې د هیواد اقتصاد دغي عمده برخې ته هم سخت زیان رسولی دی. سیمه وال مقامات، مرستندوي سازمانونه، لکه ملگری ملتونه او غیر دولتی مؤسسات له بی سیم او مخابراتي څخه گټه اخلي. په ۱۹۷۹م کال د ۲۳۶۸۰ شمیره تېلفونونه د هیواد په دننه کې د استفادې لپاره موجود و.

په ۱۹۸۶م کال کې رادیو بی اخذې ۱،۵ میلیونه او تلویزیونی ۱۱۵۰۰ اټکل شوی و. د هیواد په ځینو سیمو کې مقامات او مؤسسی د سټلایټ تېلفون (د مصنوعي سپور میو والا) څخه له هیواده بهر سره ارتباط نیسی. د هیواد رادیو تلویزیون مرکز د کابل پر ښار په راکټ ورولو کې ویجاړ شو. په اوسنیو شرایطو کې د شریعت رادیو چې مخکې د کابل رادیو په نامه یادېدله او یو شمیر وړه رادیو بی مرکزونه د مختلفو ډلو په واسطه خبرونه او اطلاعات خپروي. دا رادیو گانې

اکثر آډاپرونډو مقاماتو پیغامونه او تبلیغات نشرته سپاری. په وروستیو کلونو کې د ملګرو ملتونو مؤسسې د یونیسیف او ماین پاکونې برخې یونو چاپه ګډون د بی بی سی رادیو د «نوی کور، نوی ژوند» په نامه تعلیمی پروګرام لپاره چې په پښتو او دري ژبو خپرېږي لازمي مرستې برابرېږي. دا پروګرامونه د ماین، لومړنۍ روغتیا، ښوونې او روزنې د پوهولو په هکله ښوونیز پیغامونه خپروي چې د خلکو دا اجتماعي پوهې سطحه وده وکړي. یو شمیر جریدې او مجلې د مختلفو ډلوله خوا خپرېږي چې د اړوندو ډلود عقیدو او آرمانونو بیا - نوونکي دي.

کور جوړول:

د ملګرو ملتونو د پراختیایي پروګرام دفتر (UNDP) د اټکل سره سم تر کال ۱۹۹۳ تقریباً ۲.۳ میلیونه داستوګنۍ کورونه په افغانستان کې موجود وو چې د هغونیم میلیون یې بیا جوړولو ته اړتیا لرله. د مدهشو او خونړیو جګړو په اثر چې د ۱۹۹۴ تر ۱۹۹۶ کلونو په ترڅ کې د کابل په کوڅو کې پښتې شول د ملکي او شخصي ودانیو نژدې ۸۰ په سلو کې ړنګې شوې. د کابل د بیوزلو خلکو لپاره یې د سرپناه ستونزه لاسته راوړنه. د ۱۹۹۶م په دسمبر کې کومه اقتصادي، اجتماعي سروی چې د ناروې هیواد د بیوزلۍ پر ضد د مبارزې مؤسسه (ACF) او د کلیسا د مرستو مؤسسې له خوا ترسره شوی و، څرګندوي چې د ۲۰۴، ۱۱ کورنیو له جملې له ۵۳ تر ۶۳۵ کورنیو پورې په کورونو کې په شریکه ژوند درلود او له هغو په سلو کې ۷۴ کرایه

نشین وو. په منځنۍ توگه یوې کورنۍ کولای شول له یوه یا دوو خونو څخه استفاده وکړي.

په نورو ولایتونو کې دولتي او شخصي ودانۍ د ویجاړیدو او رزیدو په درشل کې دي. سختو بمباریو او دړندو راکټونو وروړلو د جگړې په دوولسیزو کې د لرې پرتو کلیو او ښارونو د وړانۍ باعث گرځېدلي دي. په کندهار کې د حیرانوونکي وړانیو، او د زمکینو ماینونو د شته والی باوجود د نفوسو شمیرې درې چنده زیات شوی دی. برسیره پردې نژدې ۷۵۰۰۰ مهاجر له سرحدنه پورې غاړه دې ولایت ته د بیرته ستنیدو په انتظار کې دي. د مزار شریف په ښار کې د کلیونه ښار ته د مهاجرو بهیر د جگړې په کلونو کې زیښتي ډیرې ستونزې رامینځته کړې وې. دا ښار د ۴۰۰۰۰ تنو له پاره پلان شوی و.

د استوگنۍ کورونو بیرته جوړول د ډیرو افغانۍ کورنیو د سختو اندیښنو سبب شوی دی. د او مو موادو بیه او د ودانۍ جوړولو مصارف دومره لوړ ختلی دي چې د افغانستان د بیوزله او جگړې ځپلیو کورنیو له واکه بهر دي. د مخه د کابل ښار له پاره ماسټر پلان دا پارتمانونو په جوړولو ټینګار درلود چې نه یې شواي کولای اوسنۍ غوښتنې ترسره کړي. په وروستیو کلو کې خصوصي سکتور، په تیره د متنفذو اشخاصو او افرادو یو شمیر کورونه یې د دولتي ماسټر پلان ته له پام کولو پرته ودان کړيدي. ډیزا پارتمانونه، لکه میکرو ریونونه د کابل د جگړو له امله کنه واله شوې دي.

په ښارونو کې د سر پناه جوړول عمده ستونزه گڼل کیږي.

څکه له یوې خوا هغه مهاجرین چې په ښاري ژوند روږدي شوي دي ښارونو ته راستانه کيږي او له بلې خوا د ترانسپورتي، ښوونیزو روغتيايي لومړنۍ خدمتونو، کارلتون او نورو آسانتیاوو نشتوالی له کلیونه ښارونو ته د هجرت سبب ګرځي. له څو کلونو راهیسې ملګری ملتونه او نور غیر دولتي مؤسسات د کابل، هرات، جلال آباد او کندهار ښارونو کې بیوزلو خلکو ته د هغوی داستوګنۍ کورونو په بېرته جوړولو کې مرسته رسوي. مګر دغه ستونزه تر هغو چې یو سهي او دقیق پلان هغه هم د حکومت له پلوه طرح او عملی نه شی ددې ډول پراګنده مرستو له لارې به حل نشي.

بیوزلی او سیمه ییزې ناانډولۍ:

د فقر (بیوزلی) کلمه مطلق او نسبي مفهوم لري. د بیوزلی مطلق مفهوم د ژوندون د ادامې لپاره د شخص د حداقل عوایدو د سطحې بیان ته ویل کيږي او له یو شمیر عواملو، لکه د ژوند ادامې لپاره د خوراکي مصارفو حداقل او له ارزانو لارو هغې ته د رسیدلو څخه خبرې کوي. د فقر نسبي مفهوم د شخص اقتصادي وضعیت د اړوندې ټولنې د نورو افرادو سره څرګندوي. د بیلګې په ډول د کابل په ښار کې که د یوه سړي عواید د هغه د لومړنيو اړتیاوو له حداقل څخه زیات وي مګر د کابل د نورو ښاريانو په پرتله د ټولونه په ټیټه سطح کې ځای ولري نو دغه شخص ته فقیر (بیوزلی) ویل کيږي. په افغانستان کې د خلکو اکثریت د مخ پر ودې ګاونډیو هیوادو دوګړو په پرتله فقیر ښکاره کيږي.

په افغانستان کې د بیوزلۍ اولاس تنگی د اندازې تشریح چې د بحران په حال کې دی. که څه هم مشکل کاري دی لاکن د بشري پروژو او پروگرامونو د پلانگذاری د طرحی په خاطر چې د زیانمن شوو خلکو عاجلې اړتیاوې څرگندې کړي گټور به وي.

په افغانستان کې د فقر او لاس تنگی ستر علت په ابتدایي کرڼه اتکا ده. د نفوسود پرله پسې زیاتیدو او دهیواد له بهرنه د مهاجرینو د بیرته ستنیدو سره د زمکې مالکیت ورځ تر ورځې لا وړو کی کیږي په داسې حال کې چې د زراعتی زمکې نوعیت، څړوبولو سیستم، څړځایونه او نور د کرنې وسایل مخ په کمیدو دي. څنگه چې مخکې وویل شول د خلکو په سلو کی ۸۰ خپل د ژوند اړتیاوې له کرنیز سکتور څخه تر لاسه کوي. د خلکو د ژوندانه د سطحی ښیځنه او پراخول، په تیره د ښځو او ماشومانو د کورنیو د عوایدو په ودې، غذایی تامین او روغتیا یی لومړیو خدمتونو پورې تړاو لري. د خلکو د عوایدو د سطحی پرله پسې کمښت د ژوند د معیار د راټیټیدو سبب ګرځي چې د اکثرو خلکو پیاوړتیا د هغو د لومړنیو اړتیاوو د پیدا کولو او برابرولو کې محدودوي.

د یو قوی حکومت په نشتوالی کې چې وکولای شی د قیق ارقام راغونډ کړي د فقر معیار ټاکل او لیکه کښل زښت ډیر مشکل دي.

د جګړې له پیل نه د مخه په سلو کی له ۲۰ تر ۴۰ خلکو د فقر له لیکې هم کښته ځای درلود. له بده مرغه نن د خلکو اکثریت فقیر او تنګ لاسي دي. د ادارو او اقتصادی او اجتماعی بنسټونو له سقوط سره، د

محلی حکومتونو ظرفیت د اجتماعی خدمتونو پیاوړتیا لپاره له مینځه تللی دی.

جگړې ډیرې وړانې رازېږولې دي، د کونډو او معیوبینو په شمیر کې یې زیاتوالی راوړی دی او ډیر مهاجرتونو او بیخایه کیدنې یې مینځته راوړې او د خورا کې موادو د کمښت د ستونزو سبب ګرځیدلی دی.

ویل کیږي چې د ۱۹۹۶ کال په ژمی کې د کابل په ښار کې خلکو مخپل اولادونه په جوماتو کې پرېښودل چې څوک پیدا شي او د هغو مسؤلیت په غاړه واخلي او په دې ډول د لوړې له لاسه د مړینې له خطر څخه وژغورل شي. دولتي مامورین په میاشتو میاشتو معاش نه اخلی او لویه تشه د ملګی مامورینو د عوایدو او مصارفو تر مینځ پیدا شوې ده. کومه سروې چې په کال ۱۹۹۷ کې د ملګرو متلونو د مؤسسو او ملګی مامورینو په واسطه ترسره شوه، د عادي مامور میاشتنی معاش ۱۵ ډالره او د هغه میاشتنی مصارف ۳۷ ډالره اټکل کړیدی. همدا علت دی چې د کابل په ښار کې ډیرو کورنیو د خپل کور د مالونو په خرڅولو لاس پورې کړ او د هغو لږ شمیر په هغو مرستو چې له بهرنه یې د خپلوانو له لارې لاسته وروړی شپې سبا کوي.

اقتصادي وضعیت له یوې سیمې تر بلې او حتی له یوې ولسوالۍ تر بلې په هماغه یوه ولایت کې ډیر توپیر پیدا کوي. په ختیځ او سهیل کې د خارجي مالونو تجارت او قاچاق پاکستان ته لاسی پراخ شوی دی او دا کار تر یوځایه په دې سیمو کې د اقتصادي وضعی د ښیښې سبب ګرځیدلی دی. په هرات کې له پاکستان سره تجارتی اړیکې وروسته له

هغې چې دا ښار د طالبانو په ولکه کې راغی - مخ په زیاتیدو وې. هرات له ایران او ترکمنستان سره ګډې پولې لري. د بدخشان لرې پروت ولایت یوازې د تخار له لارې د هیواد له نورو سیمو سره تړاوتلري او د درې میاشتو لپاره د پاکستان له چترال سره د سوداګرۍ اړیکې لري چې په وروستیو کلونو کې د آس او خره په واسطه سرته رسیدې.

د بامیانو وروسته پاتې ولایت او د هزاره جاتو لرې پرتې سیمې د تیرو کلونو جګړو په اثر سختی زیانمنې شوي دي. بامیان تر یو کال زیاته موده په اقتصادي محاصره کې ودا محاصره د طالبانو په لاس د بامیانو له نیولونه وروسته پای ته ورسیده.

فقر او تنګ لاسی د بدخشان او بامیانو په وروسته پاته ولایتونو کې مخ په زیاتیدو دي. د خلکو اکثریت د خپل ژوند اړتیاوې د کرنې له لارې لاس ته راوړلې چې د هوا په ښه والي، د باران په اندازې او د زراعتی وسایلو په شته والی تکیه لري. د بدخشان په ځینو ولسوالیو کې د ډوډۍ په ځای له وچو توتانو ګټه اخیستل کیږي. په وروسته پاته کلیو کې د پسرلي په موسم له غرنیو سېونه استفاده کیږي.

د خوراکی موادو شته والی

د هیواد کره هر کال د موسم د ناورتیا، طبیعی آفتونو او پرله پسی جگړو او د هغو د اغیزو په اثر د یرزیانونه زغمی. د میلیونونو زمکنیو ماینونو شته والی، د نفوس زیاتیدنه، د زراعتی زموکو د مالکیت راکمیدنه، او د خړوبولو سرچینو د ورځ په ورځ او نور زراعتی وسایلو کمښت په هیواد کې د خوراکی موادو د لبروالی سبب کېږي.

افغانستان یو غرنی هیواد دی چې دهغې په توپوګرافي بدلونونو د هوا وضعیت بدلون مومي چې د هیواد په زراعتی سیستم کې د پرله پسی بدلونونو او اوښتنو باعث ګرځي، د هیواد د خوراکی وضعیت څیړنه چې د ملګرو ملتونو د مؤسسو، لکه د نړۍ غذایی پروګرام، یو- نیسیف، د نړۍ روغتیا یی سازمان او یونوچا په واسطه د ۱۹۹۷م کال د مې په میاشت کې وشوه د افغانستان د اړتیاوړ خوراکی مواد یې ۱.۳ میلیون ټنه اټکل کړي دي. د نوموړې څیړنې سره سم د غذایی موادو کمبود ۱.۳ میلیون ټنه په کال ۸۷-۱۹۹۴ کی اټکل شوی دی.

د واردو شویو خوراکی موادو اندازه په ۱۹۹۶م کال او ۱۹۹۷م کال کی ۸۳۰۰۰۰ ټنه رسیده. دارقم د ۶۸۰۰۰۰ ټنو په حجم د خوراکی موادو یوه تشه په ۱۹۹۶م کال کې راښی. د دې رقم مطابق هر افغانی وګړی نشی کولای چې دورځی له ۵۰۰ ګرامو زیات مواد مصرف کړي. د ۱۹۹۷م کال په سپتامبر کې د ښاغلی نواز شریف

دولت د طالبانو له حکومت سره یو تړون تصویب کړ چې د هغه مطابق افغانستان کولای شوی تر ۶۰۰۰۰۰ تنه غنم د پاکستان د بازارونو له نرخ څخه په لږ لږه بیه له پاکستان نه وارد کړي.

د هیواد ځینی سیمې په تیرو ژمیو کې د خوراکي موادو له سخت کمښت سره مخامخ شوې دي. په ۹۶-۱۹۹۵ کلونو کې په کابل کې وضعیت تر هغو څو چنده لا زیات وخیم و. په شمال کې لږې پرتې سیمې او د هیواد مرکزی برخې د ډول ډول ناروغیو چې د کرنې حاصلاتو ته تاوان رسوي، او ویجاړونکو سیلابونو له پلوه نه رغیدونکي زیانونه لیدلي دي، په دې سیمو کې دغذایی موادو د کمبود باعث گرځیدلي دي. د افغانستان په شمال کې د جگړې له اوردیدو سره د کرنې د پراختیا زمینه له مینځه تللې او د کرنې محصولات ورځ په ورځ مخ په کمښت دي. که څه هم د هیواد په بازارونو کې په کافی اندازه خوراکي مواد شته دي خو عام خلک بهې د خرید قدرت نه لري ځکه د هغوی عایداتی سرچینې یا بیخي له مینځه تللي او یایې په مراتبو کموالی موندلی دي.

پخوا دولتي مامورینو له دولتي کوپونونو استفاده کوله. دې مرستې هغوی د زیاتیدونکي تورم په مقابل کې ژغورل. همدا ډول دولت به نانوايي گانوته د سونگ مواد او اوږه په راتېته بیه برابرول او د هغو په بدله کې د دودۍ بیه یې په مناسب حد کې ټاکله. د ۱۹۹۲ م کال نه وروسته کوپون نور خپل ارزښت له لاسه ورکړی و، ځکه نه مرکزي حکومت او نه ولایتي حکومتونو کولای شول چې خوراکي مواد څنگه

چې په کوربون کې ټاکل شوي وو برابر کړي او ویشی. همدا اوس د پرو نانوایانو سره د کابل او جلال آباد په ښارونو کې د (WFP) او نورو غیر دولتي مؤسسو له خوا مرستې کيږي چې وچه وډی د بیې په تخفیف سره په زرگونو بیوزلو خلکو خرڅې کړي.

په اوسینو شرایطو کې یو شمیر خیریه مؤسسې په پام کې لري چې له زیان رسیدونکو خلکو سره مرستې وکړي. د نړیوال غذايي سازمان (WFP) خیریه مرستو یو نیم میلیون (۲۰۰۰۰۰) تنه په کابل کې ۱۱۰۰۰۰ تنه په کندهار، ۱۹۰۰۰۰ تنه په جلال آباد ۲۳۱۰۰۰ په مزار شریف کې البته مخکې د ۱۹۹۷ کال له جگړو) او انسانانو سره د هېواد په گوټ گوټ کې مرستې کولې.

بی شکه چې دا ډول خیریه مرستې په داسې حال کې چې خلک د لنډې مودې په ترڅ کې د قحطۍ له خطر څخه ژغوري، خود اوږدې مودې د پاره دیرې نیمگړتیاوې رامنځته کوي. ځکه له یوې خوا خلک په مفت خورۍ وروردي کوي او له بلې خوا له ناغیږۍ راپیدا کوي او د کرنې په سکتور کې د داخلي تولیداتو د کمښت سبب کیږي.

د بین المللي ټولنو بشري او پراختیایي مرستې:

په اتیایمه لسیزه کې د مجاهدينو او روسی عسکرو ترمنځ د سختو جگړو باوجود، افغانستان له بهرنیو سرچینو څخه دیرې مرستې ترلاسه کولې. په دې وخت کې پخوانی شوروي او متحدینو یې بلاعوضه مرستې د کابل حکومت په واک کې ورکولې. مخالف ځواکونه هم د امریکا، اروپا او غربی هیوادو له سخاوتمندانو مرستو

مستفيد كيدل.

د ملگرو ملتود پراختيايي پروگرام (UNDP) د گزارش مطابق په ۱۹۸۹م کال کې افغانستان ته د بهرنیو مرستو اندازه ۵۰۵.۱۵۲ میلیونه امریکایي ډالرو ته رسیده. له ۱۹۹۲م کال وروسته دوه اړخیزو مرستو افغانستان ته په حیرانوونکې ډول کموالی موندلی دی. بنایي اصلی علت یې د دولت د اساسي بنسټونو سقوط اوله افغانستان څخه د بین المللی مالی ادارو وتل وي. بین المللی مالی ادارې: نړیوال بانک، د پیسو بین المللی صندوق او نور بهرنی پراختیا یی بانکونه دي.

د څو وروستیو کلونو په ترڅ کې د دواړو اړخیزو یا څواړخیزو سرچینو له لارې افغانستان ته هیڅ ډول پور نه دی ورکړ شوی.

له یادو شویو ستونزو سره سره د بشري فعالیتونو او بیا رغاونې لپاره بهرنی مرستې د ملگرو ملتود موسساتو او نورو غیر دولتي موسساتو له لارې د ۱۹۸۹ او ۱۹۹۲م کلونو په ترڅ کې په چټکۍ سره د زیاتیدو په حال کې وې. ځکه په دې وخت کې د سولې لری لید او د ملی پخلاينی پیدا کیدل لاروښانه ښکاریدل په ۱۹۸۸م کال کې افغانستان ته د چټکو بشري مرستو صندوق جوړ شو چې د ملگرو ملتونو د بشري مرستو د هماهنگی دفتر په لاس اداره کیده. له ۱۹۸۸ تر ۱۹۹۲م کال ۲۲۱ میلیونو ډالرو په حدود کې دې صندوق ته د مرسته کوونکو هیوادو له خوا برابر کړی شوی و. له ۱۹۹۲م کال راپدېخوا د بشري مرستو او د بیا رغاونې وړو فعالیتونو لپاره جمعی غوښتنو وکړای شول چې ۴۷۳

میلیونه ډالره د افغانستان لپاره راټولې کړي.

علاوه پر هغو مرستو چې د جمعې غوښتنو له لارې برابرېږي د ملگرو ملتونو مؤسسات له خپلو اصلی بودجو (چې د هر هیواد ونډه پکې ښکاره ده) څخه هم کار اخیستی دی. په ۱۹۹۶ او ۱۹۹۷ کلونو کې د خوړونې یوال پروگرام (WFP) د ۲۷۰۰۰۰ متریک ټنو په اندازه د عاجلو مرستو او پراختیایي فعالیتونو لپاره خوراکی مواد په افغانستان کې مصرف کړيدي. په درې وروستیو کلونو کې د ملگرو ملتونو پراختیایي پروگرام (UNDP) د فقر وړ کولو او د افغانانو ځواکمن کولو پروژو له لارې ۳۳ میلیون ډالره د هیواد په ۲۳ ولسوالیو کې مصرف کړيدي. نړیوالو غیر دولتي مؤسسو هم په وروستیو کلونو کې د بشري او بیارغاوونې پروگرامونو لپاره د افغانستان په مختلفو سیمو کې ډیرې منابع په مصرف رسولې دي. بی له شکه چې دغو بهرنیو مرستود افغانستان دریز مریز شوی اقتصاد په پیاوړتیا او د زیانمنو خلکو په ساتنه کې ستره ونډه درلودلې ده.

روغتیا:

له جگړې دمخه روغتیايي خدمتونو په افغانستان کې هومره پراختیا نه وه موندلې چې وکولای شی د خلکو روغتیايي لومړنۍ اړتیاوې په تیره بیا په اطراف او بانډو کې ترسره کړي. په ۱۹۸۲م کال کې ۶۸ روغتونونه، ۴۸۳۸ بستره او ۱۱۶۰ تنه ډاکتران په افغانستان کې موجود وو. په کال ۱۹۹۲م کې د ماشومانو د مړینې اندازه په سلو کې ۱۶.۳ اټکل شوې وه ښایي دا رقم په وروستیو کلونو کې زیات شوی

وی، په هیواد کې منځنی عمر ۴۳ کاله اټکل شوی دی. په سلوکی تقریباً ۶۵ تر ۷۵ خلک په لویو ښارونو او له ۲۰ تر ۲۵ خلک په اطراف او بانډو کې له روغتيايي لومړنیو خدمتونو بې برخې دي.

په سلوکی تقریباً ۴۰ خلک په ښارونو او په سلوکی ۱۹ په اطراف کې د څښلو پاکی او به نه لري. له بلې خوا د غې و یجاړونکي جگړې په زرگونو معیوین او معلولین یې د افغانستان د وروسته پاتې ټولنې د اوږو بار گرځولي دي.

همدا اوس د هیواد روغتونونه او صحی کلینیکونه په ډیر ابتدایي ډول د ملگرو ملتو او نورو غیر دولتي مؤسسو په مرسته فعالیت لري. ملگري ملتونه او غیر دولتي مؤسسي د اړتیا وړ یوه اندازه درمل په ولسوالیو کې روغتيايي کلینیکونو ته برابروي چې په هیڅ صورت د هغوی عاجلي اړتیاوي نشي پوره کولای. په ډیرو سیمو کې ساري ناروغی او نورې عامې ناروغتیاوې، لکه نس ناستې، ملاریا، د تنفسی جهاز انتانات او نور د مړینې د عمده عواملو څخه گڼل کېږي. ډیرو متخصصو ډاکټرانو او د روغتيايي برخې کارکوونکي د ناوړه شرایطو له امله له بدې ورځې له هیواده وتلي چې دا کار په روغتيايي برخه کې د متخصصینو د کمښت (په تیره نسایي - ولادی برخه کې) سبب شوی دی.

په ماشومانو کې سو تغذی او له اوبو څخه راټوکیدلی ناروغی د هیواد په ځینو برخو کې د زیاتو ستونزو علت جوړوي. د هیواد په کلیو او بانډو کې د امیندوارو ښځو ډیره برخه د لنگون په وخت کې خپل ژوند له

لاسه ورکوي. اکثراً زړې بودی چې روغتيايي ابتدایي ښوونې هم نه لري د لنگون څارنه کوي.

ښوونه او روزنه:

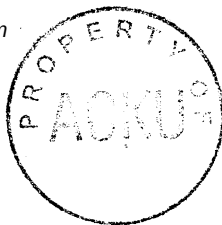
په بشري سرچینو کې ښوونه بهترینه پانگه اچونه گڼله کیږي. ځکه له دې لارې د اړتیا وړ متخصصین ټولنې ته وړاندې کیږي. له بله پلوه ښوونه او عواید د مزد په سطح او یا د ټولنې په سطح یو تریله گډه اړیکه لري. د جگړې نه دمخه ښونیزې ادارې د دولت له خوا تقویه کیدلې. اوس دولتي او سیمه ییز مقامات د هیواد د اجتماعي چارو ددې حیاتي برخې د تمویل ځواک نه لري.

د سواد اندازه ۲۹ په سلو کې د نارینه لپاره او ۱۶ په سلو کې د ښځینه وو لپاره اټکل شوې ده. په ۱۹۹۴ کال کې تقریباً ۴۵ په سلو کې هلکانو او ۱۷ په سلو کې نجونو په مکتبونو کې نومونه ثبت کړي وو.

اوس د نجونو د مکتبونو دیره برخه د طالبانو ترولکې لاندې سیمو کې ترلې ده. یوازې د بدخشان په ولایت او د شمال اتحاد ترولکې لاندې سیمو کې د نجونو مکتبونه پرانیستی دي.

د جگړې په ترڅ کې تقریباً ۲۰۰۰ مکتبونه وړان شوي دي. ددې مکتبونو زیاته برخه د مرستو کوونکو مؤسسونو له خوا بیا رغول شوي دي د هغه گزارش مطابق چې د نړیوال بانک تر څارنې لاندې برابر شوی دی په ۱۹۹۶ کال کې تقریباً ۶۰۰ تر ۶۵۰ د ابتدایي دورې مکتبونه اولیسې فعالې وې. د ابتدایي دورې د زده کوونکو شمیره د جگړې له پیل نه مخکې ۸۳،۰۰۰ زده کوونکو ته رسیده چې دارقم تر ۱۹۹۷

کال پوری ۲۷۰۰۰۰ زده کوونکو ته راکم شوی دی. تر کال ۱۹۹۱
 شپږ پوهنتونونه او د لوړو زده کړو مرکزونه لکه، د کابل پوهنتون، د
 پولیتخنیک انستیتوت، د طب انستیتوت، د ښوونکي روزني
 انستیتوت او اسلامي پوهنتون په کابل کې او د هرات، جلال آباد او
 مزار شریف پوهنتونونه د محصلانو په مخ خلاص وو. د ۱۷۰۰۰ په
 شمیر د هلکانو او نجونو په ګډون شاگردان د لوړو زدکړو په دغو
 مرکزونو کې نومونه ثبت کړي وو. همدا اوس د دغو علمي مرکزونو
 دروازي د نجونو پر مخ تړلي دي. په اوسنيو شرایطو کې یوازي دوه د
 ښوونکو د روزنې انستیتو نه د ښځینه وو پر مخ د بدخشان په ولایت
 کې فعال دي. چې د درسي موادو او مسلکي پرسونل له ستونزو سره
 مخامخ دي. د ښوونکو د معاش کموالی، د درسي موادو قلت، او د
 هیواد په سطح د تعلیمي نصاب نشتوالی د دولتي تعلیمي ادارو له
 عمده ستونزو څخه ګڼل کیږي. د ملګرو ملتونو مؤسسي او یو شمیر
 غیر دولتي مؤسسي د هیواد مکتبونو ته محدودې مرستې وررسوي
 چې په هیڅ ډول د دې مکتبونو لومړنۍ اړتیاوي نشي پوره کولای.

د استفادې وړ منابع

- ۱- عبدالحق امیری- د ماستری رساله- د افغانستان د اقتصاد لړۍ لیدد روسانوله اشغاله وروسته او وسله وال جهاد ۱۹۹۳ د رایت پوهنتون- د یتون ښار د امریکا متحده ایالتونه.
- ۲- عبدالحق امیری- د افغانستان د اقتصادي اوضاع تحلیل او د هغه رول د ښځو او ماشومانو په ژوند ۱۹۹۷ (د یونیسیف د درې کلن رپوټ د یوې برخې په توګه چې د هغوی په غوښتنه په پېښور کې برابرې شوې وه).
- ۳- د افغانستان د جمهوري حکومت گزارش - فبروري ۱۹۹۲ - د پلان وزارت - کابل افغانستان.
- ۴- د ملګرو ملتو د خوراک او کرنې دفتر (FAO) زراعتي ستراتیژي ۱۹۹۷ کال.
- ۵- د ملګرو ملتو د مخدره موادو د کنترول دفتر (UNDCP) د تریاکو د کرکلی سروې. ۱۹۹۸ کال.
- ۶- عبدالحق امیری- افغانستان د یوې حدو حصه تورم په درشل کې ۱۹۹۶.
- ۷- د بشري پراختیا ر گزارش (UNDP) ۱۹۹۶.
- ۸- ستیف رودز- نړۍ د اقتصاد پوهانو په نظر کې - ۱۹۸۵.
- ۹- مکیش کپیلا- افغانستان ته د برتانويې د مرستو څیړنه - کال ۱۹۹۵.

د ليکوال لنډه پيژندنه:

* نوم او تخلص : عبدالحق اميري

* د زوکړې کال : ۱۳۴۴ هـ. ش بهارک، بدخشان.

* زده کړې: لومړنۍ او منځنۍ د بدخشان د بهارک ولسوالۍ

ثانوي دوره د فيض آباد ښار، پامير ليسه.

- ليسانس - د نړيوال اقتصاد پوهنځي - د

اسلام آباد اسلامي نړيوال پوهنتون.

- MSC (په اسلامي او پراختيايي اقتصاد

کې) د نړيوال اقتصاد پوهنځي.

- MS (په عملي او اجتماعي اقتصاد کې)

درايت پوهنتون، ديتون ښار، د امريکا متحده

ايالات.

وظيفه: - د پلان او پلټنې په څانگه کې د پلټنې مشاور د

پيښور تعليمي مرکز - پاکستان.

- د افغانستان لپاره د ملگرو ملتو د بشري مرستو

د انسجام دفتر د پروگرام مدير، اسلام آباد -

پاکستان

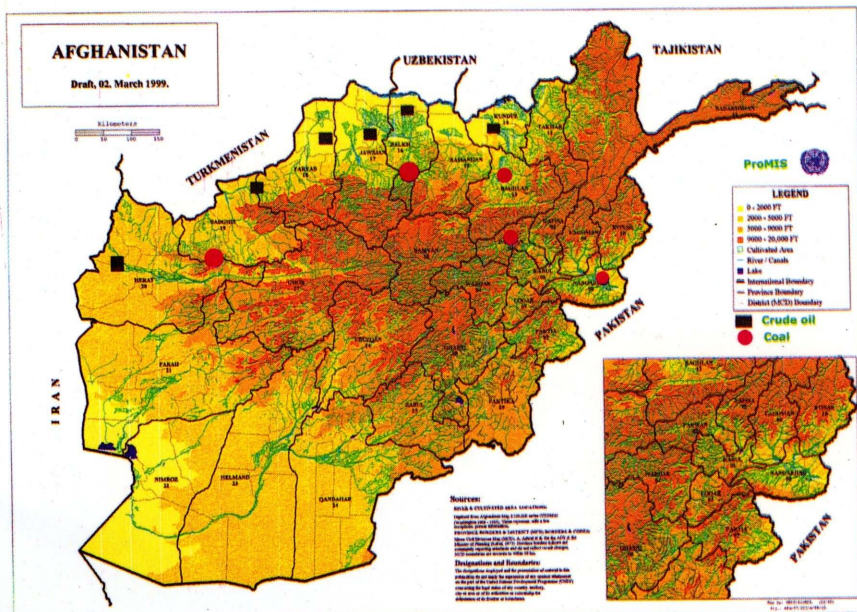
B

5.0

AMI

8136

2p-1

د اړیک د گرځنده کتابتونونو د خپرونو لړۍ

پرلہ پسی نومرہ: ۲۸

Get More e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com - Digital Library